

Úřední věstník

Evropské unie

C 372

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 54
20. prosince 2011

Oznámení č.	Obsah	Strana
-------------	-------	--------

I Usnesení, doporučení a stanoviska

USNESENÍ

Rada

2011/C 372/01	Usnesení Rady o obnoveném evropském programu pro vzdělávání dospělých	1
2011/C 372/02	Usnesení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě o zastoupení členských států EU v nadační radě Světové antidopingové agentury (WADA) a o koordinaci postojů EU a jejích členských států před zasedáními této agentury	7

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Rada

2011/C 372/03	Závěry Rady o východním rozměru účasti a mobility mládeže	10
2011/C 372/04	Závěry Rady o ochraně dětí v digitálním světě	15

CS

Cena:
3 EUR

(Pokračování na následující straně)

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 372/05	Závěry Rady o kulturních a tvůrčích schopnostech a jejich úloze při vytváření intelektuálního kapitálu Evropy	19
2011/C 372/06	Závěry Rady o úloze dobrovolných činností ve sportu při podpoře aktivního občanství	24
2011/C 372/07	Závěry Rady o jazykových znalostech pro zlepšení mobility	27
2011/C 372/08	Závěry Rady o referenční úrovni mobility ve vzdělávání	31
2011/C 372/09	Závěry Rady o modernizaci vysokoškolského vzdělávání	36

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

USNESENÍ

RADA

Usnesení Rady o obnoveném evropském programu pro vzdělávání dospělých

(2011/C 372/01)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

VZHLEDEM K TĚMTO DŮVODŮM:

Strategie *Evropa 2020* pro inteligentní, udržitelný růst podporující začlenění považuje celoživotní učení a rozvoj dovedností za klíčové prvky v reakci na současnou hospodářskou krizi, stárnutí obyvatelstva a na širší ekonomickou a sociální strategii Evropské unie.

Krise zdůraznila významnou roli, kterou při plnění cílů strategie *Evropa 2020* může hrát vzdělávání dospělých⁽¹⁾ tím, že jim – a zejména pracovníkům s nízkou kvalifikací a starším pracovníkům – umožňuje zlepšit schopnost přizpůsobit se změnám na trhu práce a ve společnosti. Vzdělávání dospělých poskytuje osobám postiženým nezaměstnaností, restrukturalizací a změnami v profesním životě příležitost ke zvýšení kvalifikace nebo k rekvalifikaci a současně významným způsobem přispívá k sociálnímu začlenění, aktivnímu občanství a osobnímu rozvoji;

OHLEDEM NA:

1. usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. ledna 2008 o vzdělávání dospělých nazvané *Na vzdělávání není nikdy pozdě*, v němž se naléhavě vybízí členské státy, aby podpořovaly získávání znalostí a vytvořily kulturu celoživotního učení, zejména prostřednictvím uplatňování politik prosazujících rovnost žen a mužů a určených k tomu, aby učinily vzdělávání dospělých atraktivnějším, přístupnějším a účinnějším,
2. závěry Rady z května roku 2008⁽²⁾ o vzdělávání dospělých, ve kterých byl poprvé stanoven soubor společných priorit, jimiž je třeba se v sektoru vzdělávání dospělých zabývat, a které připravily cestu k intenzivnější evropské spolupráci mezi různými zúčastněnými stranami a navrhly řadu konkrétních opatření na období let 2008–2010 (dále jen

„akční plán“) zaměřených na zvýšení účasti ve vzdělávání dospělých a zlepšení jeho kvality,

3. usnesení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 21. listopadu 2008 o lepším začleňování celoživotního poradenství do strategií celoživotního učení, v němž byl zdůrazněn význam poradenství jako souvislého procesu umožňujícího občanům všech věkových kategorií a v průběhu celého života vymezit své schopnosti, kompetence a zájmy, přijímat rozhodnutí týkající se vzdělávání, odborné přípravy a zaměstnání a řídit svou individuální dráhu v oblasti vzdělávání, v práci i v jiných oblastech;
4. závěry Rady ze dne 12. května 2009⁽³⁾, ve kterých byl stanoven strategický rámec evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy („ET 2020“), jenž je zcela v souladu se strategií *Evropa 2020* a jehož čtyři cíle – týkající se celoživotního učení a mobility, kvality a efektivity, spravedlivosti, sociální soudržnosti a aktivního občanství, jakož i kreativity a inovací – jsou pro vzdělávání dospělých stejně důležité,
5. společnou zprávu Rady a Komise pro rok 2010 o pokroku při provádění pracovního programu „Vzdělávání a odborná příprava 2010“⁽⁴⁾, v níž se zdůrazňuje, že je rovněž důležité, aby nabídka v oblasti vzdělávání dospělých pokrývala celou škálu klíčových kompetencí, a konstatuje se, že jedním z hlavních úkolů je zajistit, aby inovativní metody byly ku prospěchu všech osob zapojených do procesu učení, včetně těch, které se účastní vzdělávání dospělých,
6. stěžejní iniciativy strategie *Evropa 2020*:
 - *Agenda pro nové dovednosti a pracovní místa*, která vyzývá členské státy k zajištění toho, aby si lidé prostřednictvím všeobecného, odborného a vysokoškolského vzdělávání i vzdělávání dospělých osvojovali dovednosti nezbytné pro další vzdělávání a pro trh práce,

⁽¹⁾ Pro účely tohoto textu se pojmem *vzdělávání dospělých* rozumí celá škála formálního, neformálního a informálního učení – všeobecného i odborného –, které absolvují dospělí v návaznosti na počáteční vzdělávání a odbornou přípravu.

⁽²⁾ Úř. věst. C 140, 6.6.2008, s. 10.

⁽³⁾ Úř. věst. C 119, 28.5.2009, s. 2.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 117, 6.5.2010, s. 1.

- *Evropská platforma pro boj proti chudobě*, která navrhuje zavést inovativní vzdělávání pro znevýhodněné skupiny obyvatel s cílem umožnit osobám zasaženým chudobou a sociálním vyloučením důstojný život a aktivní účast ve společnosti,
 - *Unie inovací*, která podporuje vysokou kvalitu vzdělávání a rozvoje dovedností s cílem zajistit budoucí růst na základě inovací v oblasti výrobků, služeb a podnikatelských modelů v Evropě, která čelí stárnoucí populaci a silným konkurenčním tlakům,
7. závěry Rady ze dne 11. května 2010 o sociálním rozměru vzdělávání a odborné přípravy ⁽¹⁾, v nichž se konstatuje, že rozšířením přístupu ke vzdělávání dospělých mohou vzniknout nové možnosti aktivního začleňování a silnějšího sociálního zapojení,
8. rozhodnutí Rady ze dne 21. října 2010 o hlavních směrech politik zaměstnanosti členských států ⁽²⁾, usilující o podporu účinných pobídek k celoživotnímu učení pro zaměstnané i nezaměstnané, „*tak aby měl každý dospělý člověk možnost změnit nebo zvýšit svou kvalifikaci*“,
9. závěry Rady z 18. a 19. listopadu 2010 o posílené evropské spolupráci v oblasti odborného vzdělávání a odborné přípravy ⁽³⁾ s cílem aktivně podporovat větší účast jednotlivců na dalším odborném vzdělávání a přípravě, větší investice do rozvoje lidských zdrojů, vnitropodnikové kurzy a získávání poznatků v rámci pracovního procesu a úzkou spolupráci mezi institucemi odborné přípravy a zaměstnavateli, a to zejména v oblasti odborné přípravy pracovníků s nízkou kvalifikací,

VÍTA SKUTEČNOST, ŽE

byla zahájena činnost ve všech prioritních oblastech stanovených v akčním plánu na období let 2008–2010, ačkoli její tempo je v jednotlivých zemích různé:

- Reformy vzdělávání dospělých jsou ve vzrůstající míře součástí všeobecného rozvoje vzdělávání a odborné přípravy, zejména rozvoje vnitrostátních rámců kvalifikace a strategií celoživotního učení.
- V oblasti vzdělávání dospělých se důležitou otázkou stalo zabezpečování kvality; bylo dosaženo významného pokroku, pokud jde o rozvoj profesního profilu a odborné přípravy odborníků na vzdělávání dospělých, akreditaci poskytovatelů vzdělávání dospělých a zlepšení poradenských služeb pro dospělé.
- Informační programy a vzdělávací příležitosti se stále více zaměřují na osoby s nejnižším stupněm kvalifikace, a poskytují jim tak lepší vyhlídky na pracovní a společenské začlenění.

- Neformální a informální učení, jež je významnou součástí vzdělávání dospělých, je ve zvýšené míře uznáváno a oceňováno, avšak využívání možnosti validace zůstává často stále ještě velmi nízké.

- Začalo se zlepšovat monitorování sektoru vzdělávání dospělých,

UVĚDOMUJE SI VŠAK, ŽE:

v zájmu řešení krátkodobých i dlouhodobých důsledků hospodářské krize je zapotřebí, aby si dospělí pravidelně zlepšovali osobní i profesní dovednosti a kompetence. S ohledem na současnou nestabilitu na trhu práce a potřebu snížit riziko sociálního vyloučení se tento požadavek týká zejména osob s nedostatečnou či nízkou kvalifikací. Celoživotní učení však může být ku značnému prospěchu všech dospělých, i těch vysoce kvalifikovaných.

Je zde nicméně stále větší shoda v tom, že vzdělávání dospělých je při rozvíjení vnitrostátních systémů celoživotního učení v současnosti nejslabším článkem. Účast na vzdělávání dospělých se stále snižuje, z 9,8 % obyvatelstva ve věku 25–64 let v roce 2005 na pouhých 9,1 % v roce 2010, čímž se cíl zvýšit tuto účast do roku 2020 na 15 %, stanovený ve strategickém rámci ET 2020, stává ještě větší výzvou. Proto je třeba zaměřit pozornost na překážky, jako je nízká motivace a nedostatek zařízení péče o děti, která by ženám i mužům umožnila lépe sladit rodinné a pracovní povinnosti s učením.

Stejně jako v jiných odvětvích by se i ve vzdělávání dospělých mělo přejít k politice založené na výsledcích učení, jehož ústředním bodem je autonomní osoba zapojená do procesu učení nezávisle na tom, zda se učí na pracovišti, doma, v místní komunitě, v rámci dobrovolné činnosti nebo v institucích vzdělávání a odborné přípravy, a vyvinout mnohostranný model řízení, jehož je k tomu zapotřebí.

Abychom vytvořili takový sektor vzdělávání dospělých, který bude schopen podpořit strategii *Evropa 2020*, je třeba učinit ještě mnohem více, pokud jde o účinné a efektivní financování, poskytování možností druhé šance a osvojování základních dovedností, jako je gramotnost a znalost základních početních úkonů, ale také gramotnost digitální, pokud jde o vzdělávání zaměřené na migranty, osoby předčasně ukončující školní docházku a mladé lidi, kteří se nevzdělávají, nejsou zaměstnaní, ani se neúčastní odborné přípravy, jakož i osoby se zdravotním postižením a starší osoby, i pokud jde o spolupráci se zaměstnavateli, sociálními partnery a občanskou společností.

Provádění akčního plánu rovněž zdůraznilo obtížnost priměrného monitorování sektoru vzdělávání dospělých, a to z důvodu nedostatku statistických údajů a vyhodnocení politických opatření. K tvorbě fakticky podložených politik v oblasti vzdělávání dospělých jsou zapotřebí komplexní a srovnatelné údaje o všech klíčových aspektech vzdělávání dospělých, účinnější systémy monitorování a spolupráce mezi jednotlivými subjekty, jakož i kvalitní výzkumná činnost,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 135, 26.5.2010, s. 2.

⁽²⁾ Úř. věst. L 308, 24.11.2010, s. 46.

⁽³⁾ Úř. věst. C 324, 1.12.2010, s. 5.

DOMNÍVÁ SE, ŽE:

celoživotní učení probíhá od předškolního věku po důchodový věk ⁽¹⁾. Vzdělávání dospělých je nezbytnou součástí procesu celoživotního učení a rozumí se jím celá škála formálního, neformálního a informálního učení, všeobecného i odborného vzdělávání, které absolvují dospělí v návaznosti na počáteční vzdělávání a odbornou přípravu.

K tomu, aby bylo možné využít výsledků akčního plánu na léta 2008–2010 a doplnit stávající politické iniciativy v oblasti školního vzdělávání, vysokoškolského vzdělávání (boloňský proces) a odborného vzdělávání a odborné přípravy (kodaňský proces), je zapotřebí obnovený evropský program pro vzdělávání dospělých, jehož cílem je umožnit všem dospělým rozvíjet a posilovat své dovednosti a kompetence v průběhu celého života.

Vzdělávání dospělých může významným způsobem přispět k dosažení cílů strategie *Evropa 2020*, které se týkají snížení počtu případů předčasného ukončování vzdělávání a odborné přípravy pod hranici 10 %. Zvláštní pozornost je proto třeba věnovat zlepšení jejich poskytování vysokému počtu Evropanů s nízkou kvalifikací, na něž je strategie *Evropa 2020* zaměřena, počínaje opatřeními v oblasti gramotnosti a znalosti základních početních úkonů a opatřeními nabízejícími druhou šanci jako předpokladu získání dalších dovedností potřebných k práci i pro život obecně. Osvojení základních dovedností jako základní předpoklad pro rozvoj klíčových kompetencí pro celoživotní učení ⁽²⁾, řešení problému předčasného ukončování školní docházky ⁽³⁾ a otázek týkajících se vzdělávání a sociálního začleňování migrantů, romského obyvatelstva a znevýhodněných skupin vyžaduje koordinovanou činnost v oblasti školního vzdělávání i vzdělávání dospělých.

Současně je třeba uznat a podpořit skutečnost, že vzdělávání dospělých může podstatným způsobem přispět k hospodářskému rozvoji posílením produktivity, konkurenceschopnosti, tvořivosti, inovací a podnikatelských aktivit.

V této souvislosti existuje značná potřeba zintenzívnit úsilí o dosažení cíle stanoveného ve strategii *Evropa 2020*, jímž je zajistit, aby alespoň 40 % mladých lidí ukončilo terciární nebo srovnatelné vzdělání. Splnění této výzvy by přispělo k rozvoji konkurenceschopné ekonomiky založené na znalostech a inovacích a plně využívající svých zdrojů a lidského kapitálu;

VYZÝVÁ PROTO K:

přijetí obnoveného evropského programu pro vzdělávání dospělých, jenž bude pokračováním, doplněním a upevněním činnosti v oblasti vzdělávání dospělých vyvíjené v rámci čtyř strategických cílů stanovených Radou ve strategickém rámci „ET 2020“. Tento program je sice zaměřen na počáteční období let 2012–2014 (viz příloha tohoto dokumentu), měl by však být chápán v kontextu dlouhodobější vize pro vzdělávání dospělých, jež bude v období do roku 2020 obecně usilovat o zvýšení prestiže tohoto sektoru, konkrétněji o:

- i) posílení možností dospělých bez ohledu na pohlaví a jejich osobní a rodinnou situaci, pokud jde o přístup ke kvalitním vzdělávacím příležitostem v kterékoli fázi jejich života, s cílem podpořit jejich osobní a profesní rozvoj, odpovědnost, přizpůsobivost, zaměstnatelnost a aktivní účast ve společnosti,
- ii) rozvoj nového přístupu k vzdělávání a odborné přípravě dospělých, který bude zaměřen na výsledky učení a odpovědnost a autonomii osob zapojených do procesu učení,
- iii) posílení povědomí dospělých, že učení je celoživotní úsilí, jemuž by se měli věnovat v pravidelných intervalech během svého života, a zejména v obdobích nezaměstnanosti nebo změn v profesním životě,
- iv) podporu rozvoje účinných systémů celoživotního poradenství, jakož i integrovaných systémů uznávání neformálního a informálního učení,
- v) zajištění komplexní nabídky kvalitního formálního i neformálního vzdělávání a odborné přípravy pro dospělé, jejichž cílem je získání klíčových kompetencí nebo jež vedou k získání kvalifikací na všech úrovních evropského rámce kvalifikací, za podpory občanské společnosti a sociálních partnerů, jakož i místních orgánů,
- vi) zajištění flexibilních možností vzdělávání přizpůsobených různým vzdělávacím potřebám dospělých, včetně vnitro-odborníkových kurzů a získávání poznatků na pracovišti,
- vii) podporu většího povědomí zaměstnavatelů ohledně skutečnosti, že vzdělávání dospělých přispívá k posílení produktivity, konkurenceschopnosti, tvořivosti, inovací a podnikatelských aktivit a je důležitým faktorem pro zvýšení zaměstnatelnosti a mobility jejich zaměstnanců na trhu práce,
- viii) povzbuzování institucí poskytujících vysokoškolské vzdělávání, aby přijímaly i méně tradiční skupiny studentů, jako jsou dospělí, jako způsob vyjádření sociální odpovědnosti a větší otevřenosti vůči celé společnosti i reakce na demografické výzvy a požadavky stárnoucí společnosti,
- ix) podporu úlohy sociálních partnerů a občanské společnosti při stanovování potřeb v oblasti odborné přípravy a rozvoji vzdělávacích příležitostí pro dospělé, jakož i optimalizaci zapojení ústředních, regionálních i místních orgánů,
- x) podporu vyváženého rozdělování zdrojů na vzdělávání a odbornou přípravu v průběhu životního cyklu na základě společné odpovědnosti a silné angažovanosti veřejných orgánů, zejména pokud jde o možnosti druhé šance a rozvoje základních dovedností,

⁽¹⁾ Usnesení Rady ze dne 27. června 2002 o celoživotním učení (Úř. věst. C 163, 9.7.2002, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 394, 30.12.2006, s. 10.

⁽³⁾ Jak bylo zdůrazněno v doporučení Rady z června roku 2011 (Úř. věst. C 191, 1.7.2011, s. 1).

- xi) zapojení sociálních partnerů a zvýšení jejich povědomí o tom, že vzdělávání přímo na pracovišti včetně poskytnutí možnosti získat základní dovednosti je přínosné i pro ně,
- xii) vytvoření propracovaného systému vzdělávání starších osob v zájmu podpory aktivního a zdravého stárnutí a soběstačnosti, který by využíval jejich znalostí, zkušeností, sociálního a kulturního kapitálu ve prospěch celé společnosti,
- xiii) pevné odhodlání prosazovat vzdělávání dospělých jako prostředek na podporu solidarity mezi různými věkovými skupinami (například prostřednictvím „mezigeneračního paktu“) a mezi kulturami a lidmi z nejrozličnějších prostředí;

VYZÝVÁ PROTO ČLENSKÉ STÁTY, ABY:

1. v období let 2012–2014 zaměřily své úsilí na prioritní oblasti podrobně uvedené v příloze, a tím přispěly k uplatňování čtyř priorit uvedených ve strategickém rámci „ET 2020“ v souladu se situací a právními předpisy jednotlivých států,
2. zajistily účinnou spolupráci s příslušnými ministerstvy a zainteresovanými stranami, sociálními partnery, podniky, příslušnými nevládními organizacemi a organizacemi občanské společnosti s cílem zlepšit soudržnost politik v oblasti vzdělávání dospělých a obecnějších socioekonomických politik,
3. aktivně spolupracovaly na úrovni EU s cílem podpořit úspěšné provádění výše uvedených prioritních oblastí, zejména tím, že:
 - i) plně využijí nástrojů celoživotního učení dohodnutých na úrovni EU s cílem podpořit účast dospělých na vzdělávání,
 - ii) využijí příležitostí poskytovaných programem celoživotního učení, zejména v rámci programů *Grundtvig* a *Leonardo da Vinci* a následného programu od roku 2014, jakož i strukturálních fondů a případně dalších nástrojů za účelem spolufinancování podpůrných iniciativ,
 - iii) za podpory Komise a prostřednictvím příslušných evropských sítí budou používat otevřenou metodu koordinace k propagaci vzájemného učení a k výměně osvědčených postupů a zkušeností v oblasti vzdělávání dospělých,
 - iv) jmenují národního koordinátora pro usnadnění spolupráce s ostatními členskými státy a Komisí při provádění programu pro vzdělávání dospělých,

A VYZÝVAJÍ KOMISI, ABY:

spolupracovala s členskými státy a podporovala je při vypracování a provádění výše popsaného obnoveného evropského programu pro vzdělávání dospělých, a obzvláště při plnění prioritních úkolů na období let 2012–2014 podrobně uvedených v příloze I, zejména tím, že:

- i) zajistí doplňkovost a soudržnost mezi politickými iniciativami uskutečňovanými v souladu s tímto usnesením a těmi, které byly vyvinuty v souvislosti s jinými příslušnými politickými procesy napojenými na strategický rámec „ET 2020“, kodaňský proces, boloňský proces, program EU pro modernizaci vysokoškolského vzdělávání, a iniciativami prováděnými například v oblasti gramotnosti a předčasného ukončování školní docházky, které vyžadují jednotný přístup zahrnující školní vzdělávání i vzdělávání dospělých a prosazování vzdělávání dospělých v rámci všech těchto procesů,
- ii) naváže trvalou úzkou spolupráci s národními koordinátory jmenovanými členskými státy a ostatními zúčastněnými zeměmi,
- iii) umožní členským státům a organizacím podporujícím vzdělávání dospělých, aby si vyměňovaly informace o svých politikách a postupech a o jejich vyhodnocování tím, že bude organizovat vzájemné učení a hodnocení, konference a semináře a jiné vhodné nástroje a že v rámci dostupných zdrojů zlepší shromažďování údajů o vzdělávání dospělých jako součást aktualizovaného uceleného rámce ukazatelů a kritérií plánovaného na rok 2013,
- iv) posílí vědomostní základnu vzdělávání dospělých v Evropě zadáváním studií a posílením kapacity existujících výzkumných struktur vhodných pro analýzu otázek v oblasti vzdělávání dospělých, mimo jiné i prostřednictvím spolupráce se sítí Eurydice a Evropským střediskem pro rozvoj odborného vzdělávání (CEDEFOP) a dalšími příslušnými institucemi, jejichž informací a výzkumných kapacit bude plně využívat,
- v) bude rozvíjet a posilovat spolupráci s příslušnými mezinárodními organizacemi, jako jsou OECD (zejména využitím výsledků programu pro mezinárodní hodnocení kompetencí dospělých – PIAAC), Organizace spojených národů (zejména UNESCO) a Rada Evropy, jakož i s dalšími příslušnými regionálními nebo celosvětovými iniciativami jako je Asijsko-evropský dialog o celoživotním učení (ASEM),
- vi) využije finanční prostředky dostupné na evropské úrovni na podporu provádění tohoto programu pro vzdělávání dospělých,
- vii) bude podávat zprávy o provádění programu v rámci společné zprávy o pokroku týkající se „ET 2020“.

PŘÍLOHA

EVROPSKÝ PROGRAM PRO VZDĚLÁVÁNÍ DOSPĚLÝCH

Prioritní oblasti na období let 2012–2014

Členské státy se vyzývají, aby se s ohledem na svoji konkrétní situaci, v souladu se svými vnitrostátními prioritami a případně za podpory Komise zaměřily na ty z níže uvedených oblastí, které jsou z hlediska jejich konkrétních potřeb nejdůležitější.

1. Realizovat celoživotní učení a mobilitu

S cílem zvýšit a rozšířit účast dospělých na celoživotním učení v reakci na dohodnutý cíl EU dosáhnout 15 % účasti na vzdělávání dospělých a s cílem zvýšit podíl mladých dospělých s terciárním a srovnatelným vzděláním na 40 % se členské státy vyzývají, aby se zaměřily na:

- povzbuzování poptávky a rozvoj ucelených a snadno přístupných informačních a poradenských systémů, které budou doplňovat účinné informační strategie usilující o zvýšení povědomí a motivace potenciálních osob zapojených do procesu učení, se zvláštním zaměřením na znevýhodněné skupiny, osoby předčasně ukončující školní docházku, mladé lidi, kteří se nevzdělávají, nejsou zaměstnáni, ani se neúčastní odborné přípravy, dospělé osoby s nízkou kvalifikací, zejména osoby mající problémy s gramotností, a na které budou navazovat možnosti druhé šance vedoucí k uznávané kvalifikaci na úrovni evropského nástroje kvalifikací,
- podporu angažovanosti zaměstnavatelů, pokud jde o zajištění vzdělávání a odborné přípravy přímo na pracovišti, aby si tak pracovníci mohli osvojit specifické pracovní dovednosti i dovednosti obecnější povahy, mimo jiné i prostřednictvím pružnější pracovní doby,
- podporu flexibilního vzdělávání pro dospělé, včetně širšího přístupu k vysokoškolskému vzdělání pro ty, kterým chybí standardní vstupní kvalifikace, a na diverzifikaci spektra možností vzdělávání dospělých, jež nabízejí instituce poskytující vysokoškolské vzdělávání,
- zavedení plně funkčních systémů pro potvrzování neformálního a informálního učení a podporu jejich využívání dospělými všech věkových kategorií a na všech úrovních kvalifikace, jakož i podniky a jinými organizacemi.

2. Zlepšit kvalitu a efektivitu vzdělávání a odborné přípravy

Na účelem vybudování silného sektoru vzdělávání dospělých se členské státy vyzývají, aby se zaměřily na:

- rozvoj zajišťování kvality pro poskytovatele vzdělávání dospělých, například prostřednictvím akreditačních systémů, s přihlédnutím k již existujícím rámcům/standardům kvality v jiných sektorech,
- zlepšování kvality pedagogických pracovníků působících ve vzdělávání dospělých, například vymezením kompetenčních profilů, zavedením účinných systémů pro počáteční odbornou přípravu a profesní rozvoj a usnadněním mobility učitelů, školitelů a dalších pedagogických pracovníků působících ve vzdělávání dospělých,
- zajištění životaschopného a transparentního systému pro financování vzdělávání dospělých na základě společné odpovědnosti s vysokým stupněm angažovanosti veřejných orgánů v zájmu tohoto sektoru a podpory pro ty, kterým se nedostává finančních prostředků, vyváženého rozdělení finančních prostředků v rámci celého procesu celoživotního učení, vhodného příspěvku k jeho financování od všech zainteresovaných stran a prozkoumání inovačních způsobů účinnějšího a efektivnějšího financování,
- rozvoj mechanismů, které zajistí, aby poskytování vzdělání lépe odráželo potřeby trhu práce a nabízelo příležitosti k získání kvalifikací a k rozvoji nových dovedností, ježlepší schopnost lidí přizpůsobit se novým požadavkům měnícího se prostředí,
- zintenzivnění spolupráce a partnerství mezi všemi zainteresovanými stranami, jež jsou pro vzdělávání dospělých relevantní, zejména pak mezi veřejnými orgány, jednotlivými poskytovateli příležitostí ke vzdělávání dospělých, sociálními partnery a organizacemi občanské společnosti, především na regionální a místní úrovni v kontextu rozvoje „učících se regionů“ a místních vzdělávacích středisek.

3. Prostřednictvím vzdělávání dospělých podporovat spravedlivost, sociální soudržnost a aktivní občanství

V zájmu posílení schopnosti sektoru vzdělávání dospělých prosazovat sociální soudržnost a poskytovat lidem, kteří to potřebují, druhou šanci využít vzdělávacích a životních příležitostí, jakož i s cílem přispět ke snížení podílu osob předčasně ukončujících vzdělávání a odbornou přípravu pod 10 % hranici se členské státy vyzývají, aby se zaměřily na:

- zlepšení gramotnosti a znalosti základních početních úkonů u dospělých, rozvoj digitální gramotnosti a poskytování příležitostí dospělým k rozvoji základních dovedností a forem gramotnosti nutných k aktivní účasti v moderní společnosti (například ekonomické a finanční gramotnosti, občanského, kulturního, politického a environmentálního povědomí, učení o zdravém způsobu života a spotřebitelské a mediální informovanosti),

- zvýšení nabídky vzdělávání dospělých a povzbuzování jednotlivých osob k účasti na tomto vzdělávání jakožto prostředku k posílení sociálního začlenění a aktivní účasti v komunitě a ve společnosti a dále zlepšení přístupu ke vzdělávání dospělých v případě migrantů, Romů a znevýhodněných skupin a zajišťování vzdělání pro uprchlíky a osoby žádající o azyl, ve vhodných případech včetně výuky jazyka hostitelské země,
- posílení příležitostí ke vzdělávání pro starší dospělé občany v kontextu aktivního stárnutí, včetně dobrovolnické práce a podpory inovačních forem mezigeneračního učení a iniciativ zaměřených na využití znalostí, dovedností a kompetencí starších osob ve prospěch společnosti jako celku,
- řešení vzdělávacích potřeb osob se zdravotním postižením a osob, které jsou kvůli zvláštním okolnostem vyloučeny z procesu vzdělávání, jako například osob pobývajících v nemocnicích, domech s pečovatelskou službou a věznicích, a poskytování odpovídajícího poradenství a podpory těmto osobám.

4. Posílit tvořivost a inovace dospělých a jejich vzdělávacího prostředí

V zájmu rozvoje nových pedagogik a kreativního vzdělávacího prostředí ve vzdělávání dospělých a v zájmu podpory vzdělávání dospělých jakožto prostředku k posílení tvořivosti a inovačních kapacit občanů se členské státy vyzývají, aby se zaměřily na:

- podporu získávání klíčových průřezových kompetencí, jako například schopnosti učit se, smyslu pro iniciativu a podnikání a kulturního povědomí a vyjadřování, a to zejména uplatňováním evropského rámce klíčových kompetencí v sektoru vzdělávání dospělých,
- posílení úlohy kulturních organizací (například muzeí, knihoven atd.), občanské společnosti, sportovních organizací a jiných subjektů, jež představují kreativní a inovativní prostředí pro neformální a informální vzdělávání dospělých,
- lepší využívání informačních a komunikačních technologií v kontextu vzdělávání dospělých jakožto prostředku k rozšíření přístupu a zlepšení kvality jeho poskytování, například využíváním nových příležitostí k distančnímu vzdělávání a vytvořením nástrojů a platform elektronického učení, s cílem oslovit nové cílové skupiny, zejména skupiny osob se zvláštními potřebami nebo skupiny žijící v odlehlejších oblastech.

Členské státy se dále vybízejí k tomu, aby přispívaly k lepšímu sběru, srovnatelnosti a analýze informací a údajů o vzdělávání dospělých na evropské, celostátní, regionální a místní úrovni s cílem podpořit výše uvedené prioritní oblasti v souladu se čtyřmi strategickými cíli rámce „ET2020“.

5. Zlepšit znalostní základnu týkající se vzdělávání dospělých a sledování sektoru vzdělávání dospělých

Členské státy se vyzývají, aby se zaměřily na:

- aktivní účast na významných mezinárodních průzkumech a studiích a provádění klíčových sdělení z nich vyplývajících, například na průzkumu vzdělávání dospělých (AES), průzkumu dalšího odborného vzdělávání (CVTS) a programu pro mezinárodní hodnocení schopností dospělých (PIAAC),
- vynaložení většího úsilí o shromáždění dostatečných základních referenčních údajů například ohledně účasti, poskytovatelů, financování, výsledků a obecnějšího přínosu vzdělávání pro dospělé a společnost a v souvislosti s prodlužováním pracovního života rozšíření sběru údajů i na věkovou kategorii osob starších 64 let,
- posílení monitorování a posuzování dopadů, pokud jde o rozvoj a výkonnost sektoru vzdělávání dospělých na evropské, celostátní, regionální a místní úrovni, pokud možno na základě lepšího využívání stávajících nástrojů,
- zintenzivnění výzkumu a hloubkové analýzy otázek souvisejících se vzděláváním dospělých, rozšíření spektra výzkumu o nové oblasti a podporu více mezioborové a výhledové analýzy,
- podávání zpráv o politikách v oblasti vzdělávání dospělých v rámci společné zprávy o pokroku týkající se strategického rámce „ET2020“.

Usnesení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě o zastoupení členských států EU v nadační radě Světové antidopingové agentury (WADA) a o koordinaci postojů EU a jejích členských států před zasedáními této agentury

(2011/C 372/02)

RADA EVROPSKÉ UNIE A ZÁSTUPCI VLÁD ČLENSKÝCH STÁTŮ,

PŘIPOMÍNÁJÍCE

1. Závěry Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 4. prosince 2000 o boji proti dopingů⁽¹⁾.
2. Závěry Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 18. listopadu 2010 o úloze EU v oblasti mezinárodního boje proti dopingů⁽²⁾.

UZNÁVAJÍ, ŽE

1. Evropská unie a její členské státy by měly být schopny vykonávat své pravomoci a zastávat svou úlohu během přípravy, vyjednávání a přijímání mimo jiné pravidel, norem a pokynů v rámci Světové antidopingové agentury).
2. Je nutné stanovit praktické postupy týkající se účasti Evropské unie a jejích členských států na činnosti Světové antidopingové agentury, jakož i koordinace jejich postojů před konáním zasedání této organizace.
3. Před konáním zasedání Světové antidopingové agentury dochází v rámci Rady Evropy ke koordinaci evropských postojů s řádným ohledem na veškeré platné právní předpisy EU.
4. Je naléhavě zapotřebí, aby nadále pokračovalo zastupování členských států EU v nadační radě Světové antidopingové agentury, které je podpořeno politickým mandátem a odpovídající úrovní odborných znalostí.

DOHODLY SE PROTO, ŽE

1. Zastupování členských států EU v nadační radě Světové antidopingové agentury se provádí na úrovni ministrů a místa zástupců se rozdělují takto:
 - jedno místo by se mělo přidělit jednomu z členských států tvořících stávající tým složený ze tří předsednictví,
 - jedno místo by se mělo přidělit jednomu z členských států tvořících nadcházející tým složený ze tří předsednictví,
 - jedno místo by mělo být společně vyčleněno členskými státy zasedajícími v Radě pro osobu odpovídající za oblast sportu na úrovni ministra s odpovídajícími zkušenostmi a znalostmi (dále jen „odborník na vládní úrovni“).
2. V případě potřeby mohou být zástupci členských států doprovázeni odborníky z členského státu vykonávajícího předsednictví nebo z Komise.
3. Ujednání ohledně zastupování členských států EU v nadační radě Světové antidopingové agentury ve znění uvedeném v příloze I nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2013.
4. Platí pokyny pro jednání mezi Radou, členskými státy a Komisí týkající se přípravy zasedání nadační rady Světové antidopingové agentury ve znění uvedeném v příloze II.
5. Rada a zástupci vlád členských států zasedajících v Radě přezkoumají do 31. prosince 2015 zkušenosti získané při provádění tohoto usnesení a zváží nutnost dalších úprav ujednání stanovených tímto usnesením.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 356, 12.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 324, 1.12.2010, s. 18.

PŘÍLOHA I

Ujednání týkající se zastupování členských států v nadační radě Světové antidopingové agentury

Členské státy EU se dohodly na tomto systému zastupování:

ZÁSTUPCI Z ČLENSKÝCH STÁTŮ TVOŘÍCÍCH STÁVAJÍCÍ A NADCHÁZEJÍCÍ TÝM SLOŽENÝ ZE TŘÍ PŘEDSEDNICTVÍ

- Členské státy tvořící stávající tým složený ze tří předsednictví si po vnitřní konzultaci zvolí jeden stát, který bude zastupovat členské státy EU v nadační radě Světové antidopingové agentury. Zvolený členský stát jmenuje příslušného zástupce podle vlastních vnitřních postupů. Tento zástupce je odpovědnou osobou v rámci dotyčného členského státu za oblast sportu na úrovni ministra. Zvolený členský stát zajistí zástupce a jeho jméno se oznámí generálnímu sekretariátu Rady EU.
- Pokud zástupce přestane vykonávat své funkce na úrovni ministra, členský stát jmenuje náhradního zástupce na úrovni ministra.
- Výše uvedená pravidla platí rovněž pro členské státy tvořící nadcházející tým složený ze tří předsednictví.
- Funkční období výše uvedených zástupců je tříleté.
- Zástupce členských států tvořících nadcházející tým složený ze tří předsednictví zůstává ve funkci i poté, co se tento tým složený ze tří předsednictví stane stávajícím, v zájmu kontinuity a zachování tříletého funkčního období.

ODBOŘNÍK NA VLÁDNÍ ÚROVNI JMENOVANÝ SPOLEČNĚ ČLENSKÝMI STÁTY ZASEDAJÍCÍMI V RADĚ

- Návrhy na odborného zástupce členské státy předkládají nejpozději jeden měsíc před zasedáním Rady EU, v rámci kterého se má jmenování provést. Návrhy by neměly zahrnovat ministry členských států tvořících stávající nebo nadcházející tým složený ze tří předsednictví. Návrhy na odborné zástupce se zasílají generálnímu sekretariátu Rady EU.
- První jmenování člena nadační rady Světové antidopingové agentury provedené výše uvedeným způsobem se provede nejpozději v listopadu roku 2012 na zasedání Rady EU pro vzdělávání, mládež, kulturu a sport.
- Funkční období zástupce je tříleté.
- Pokud zástupce přestane vykonávat své funkce na úrovni ministra ve svém členském státě, zahájí se nový jmenovací postup. Stávající zástupce zůstává ve funkci, dokud nebude dokončen postup nového jmenování.

PŘECHODNÁ PRAVIDLA

- Dosavadní pravidla o zastupování členských států EU v nadační radě Světové antidopingové agentury platí do 31. prosince 2012.
- Funkční období zástupce jmenovaného Irskem, Litvou a Řeckem se zkracuje na 18 měsíců a začíná dnem 1. ledna 2013.

POSTUP SCHVALOVÁNÍ ČLENSKÝMI STÁTY ZASEDAJÍCÍMI V RADĚ

- Schválení odborníka na vládní úrovni a členských států zvolených stávajícím a nadcházejícím týmem složeným ze tří předsednictví, aby jmenovaly zástupce do nadační rady Světové antidopingové agentury, provádí členské státy zasedající v Radě s dostatečným časovým předstihem.
- Jména všech členů nadační rady Světové antidopingové agentury, kteří jsou zástupci členských států EU, se oznamují Světové antidopingové agentuře prostřednictvím generálního sekretariátu Rady EU.

PŘÍLOHA II

Pokyny pro jednání mezi Radou, členskými státy a Komisí týkající se přípravy zasedání Světové antidopingové agentury

Majíce na paměti, že s ohledem na *acquis* EU a povinnost řádné spolupráce se v případě potřeby koordinují postoje EU a členských států k otázkám projednávaným v rámci zasedání Světové antidopingové agentury, a to včas a efektivním způsobem před jednáními v rámci této agentury,

se Rada, členské státy a Komise dohodly na těchto pokynech pro jednání:

POVAHA A OBLAST PŮSOBNOSTI POKYNŮ

- Tyto pokyny pro jednání platí pro přípravu všech zasedání nadační rady Světové antidopingové agentury.
- Pokyny stanoví ujednání mezi Radou, členskými státy a Komisí pro přípravu těchto zasedání, včetně předcházejících zasedání Rady Evropy (Ad hoc evropského výboru pro Světovou antidopingovou agenturu, CAHAMA).

KOORDINAČNÍ POSTUP

- Koordinační postup by měl započít analýzou pořadu jednání zasedání Světové antidopingové agentury provedenou společně úřadujícím předsednictvím Rady, jemuž je nápomocen generální sekretariát Rady EU, a Evropskou komisí.
- Předsednictví vypracuje komplexní návrh postojů s ohledem na uvedená ujednání a s ohledem na návrh Evropské komise týkající se otázek spadajících pravomoci EU.
- Stanovisko se připraví v rámci Pracovní skupiny Rady pro sport a zpravidla se dohodne ve Výboru stálých zástupců (COREPER), s výjimkou naléhavých případů.

VZTAHY S RADOU EVROPY

- Na zasedáních Ad hoc evropského výboru pro Světovou antidopingovou agenturu (CAHAMA) ⁽¹⁾ předloží zástupce předsednictví stanovisko k bodům, u kterých byl připraven postoj. Evropská komise předloží postoj EU v případě pravomoci EU, existuje-li postoj, který byl dohodnut v souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy.
- EU a její členské státy by měly usilovat o zahrnutí tohoto postojů do stanoviska evropského kontinentu vypracovaného výborem CAHAMA.

AD HOC KOORDINACE

- Kdykoli je to nutné, dochází k *ad hoc* koordinaci EU a členských států, zpravidla pod vedením předsednictví. Koordinaci je možné provádět v rámci zasedání výboru CAHAMA nebo Světové antidopingové agentury.

PROJEVY A HLASOVÁNÍ

- Zástupci členských států EU vystupují a hlasují k otázkám v souladu s dohodnutými postoji.

PODÁVÁNÍ ZPRÁV

- Zástupce členských států EU v nadační radě Světové antidopingové agentury za stávající tým složený ze tří předsednictví podává zprávu o výsledku zasedání této nadační rady v rámci následujícího zasedání Rady EU pro vzdělávání, mládež, kulturu a sport.
- Písemnou zprávu o výsledku zasedání nadační rady Světové antidopingové agentury je třeba předložit Pracovní skupině Rady pro sport zástupcem členských států EU v nadační radě Světové antidopingové agentury za stávající tým složený ze tří předsednictví.

⁽¹⁾ Ad hoc evropský výbor pro Světovou antidopingovou agenturu (CAHAMA), zřízený v červenci roku 2003, odpovídá za koordinaci postojů všech stran Evropské kulturní úmluvy, pokud jde o otázky týkající se Světové antidopingové agentury. Řádná zasedání výboru CAHAMA se pořádají bezprostředně před zasedáními Monitorovací skupiny Antidopingové úmluvy a po těchto zasedáních, a pokud možno nejméně jeden týden před řádnými zasedáními nadační rady a výkonného výboru Světové antidopingové agentury.

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

RADA

Závěry Rady o východním rozměru účasti a mobility mládeže

(2011/C 372/03)

RADA A ZÁSTUPCI VLÁD ČLENSKÝCH STÁTŮ ZASEDAJÍCÍ V RADĚ:

5. jako dvě prioritní oblasti činnosti v obnoveném rámci evropské spolupráce v oblasti mládeže (2010–2018) byly zařazeny „účast“ a „mládež a svět“;

PŘIPOMÍNÁJÍCE, ŽE

1. v článku 165 Smlouvy o fungování Evropské unie se stanoví, že činnost Evropské unie je zaměřena na podporu rozvoje výměn mládeže a pedagogických pracovníků a podporu účasti mladých lidí na demokratickém životě Evropy;

2. Smlouva o fungování Evropské unie umožnila EU posílit provádění její zahraniční politiky; spolupráci se sousedními zeměmi lze nyní rozšířit tak, aby integrovaným a účinnějším způsobem zahrnovala celé spektrum otázek;

3. mobilita má význam pro podporu vzájemného porozumění a hospodářského rozvoje, přičemž zvyšuje povědomí o různých životních postojích a různých situacích mladých lidí po celé Evropě. Kromě dalších výhod je mobilita nezbytná pro výměnu nápadů, šíření inovací, řešení problémů se zaměstnaností a sociálních otázek, vytváření silných pout mezi lidmi, podporu osobního rozvoje a osvojování sociálních dovedností, jakož i pro podporu mezikulturních kompetencí a boj s předsudky; mimo jiné je klíčem k rozvoji potenciálu všech mladých lidí a dosažení cílů strategie Evropa 2020;

4. v souvislosti s celkově vyšší mobilitou, která vede k častým kontaktům mezi lidmi různých národností, kultur, náboženského vyznání a přesvědčení, má Evropská unie rostoucí úlohu na mezinárodní úrovni při podpoře dodržování zásad demokracie, svobody, rovnosti a lidských práv a vhodných norem mezikulturního dialogu;

6. Ve Varšavě se ve dnech 5. až 7. září 2011 konala konference EU zaměřená na mládež, během níž bylo zdůrazněno, že je zejména zapotřebí:

— rozvíjet meziodvětvovou spolupráci mezi nevládními organizacemi mládeže a osobami s rozhodovací pravomocí, jakož i další výzkum za účelem posouzení dopadu spolupráce a mobility mládeže,

— zajistit dostupné informace o členských státech EU a východoevropských a kavkazských zemích, a to prostřednictvím komunikace online i offline,

— odstranit vízová omezení, která jsou i nadále největší překážkou spolupráce mládeže ze zemí EU a jejich sousedních zemí,

— posílit a rozšířit zdroje a programy, jako je *Mládež v akci*, v zájmu většího zaměření na otázky mobility a zapojení mladých lidí do procesu rozhodování,

— stanovit v politikách EU jako jednu z priorit účast mládeže na demokratickém životě v Evropě, například zahájením zvláštních programů na podporu spolupráce mládeže ze zemí východní Evropy a členských států EU.

UZNAVAJÍ, ŽE

7. rozšíření Evropské unie dne 1. května 2004 znamenalo pro Unii historický posun v politickém, zeměpisném a hospodářském ohledu, což dále posílilo potřebu spolupráce EU s jejími sousedy, včetně zemí východní Evropy⁽¹⁾;
8. evropská politika sousedství Evropské unie⁽²⁾, která byla nedávno ve sdělení „Nový přístup k sousedství, jež prochází změnami“ ohodnocena a zasazena do nového rámce, vymezuje ambiciózní cíle vycházející ze závazků ke společným hodnotám a účinnému provádění politických, hospodářských a institucionálních reforem; strategický význam evropské politiky sousedství a opatření na posílení občanské společnosti a příležitostí k výměnám a mezilidským kontaktům se zvláštním zaměřením na mladé lidi vzrostl rovněž v důsledku demokratického vývoje a transformace, k nimž dochází v zemích, které jsou nejbližšími sousedy Evropské unie na její východní a jižní hranici;
9. v této souvislosti je Východní partnerství⁽³⁾ iniciativou strategického významu pro stabilitu a bezpečnost jak zemí východní Evropy účastnících se daného rámce evropské politiky sousedství, tak EU jako celku. Jeho důležitým cílem je posílit občanskou společnost, která je jedním ze základů účinného demokratického státu. Této oblasti spolupráce, která zahrnuje účast a spolupráci mládeže, by měla v rámci Východního partnerství náležet ještě významnější úloha;
10. za základní prvky partnerství EU-Rusko pro modernizaci⁽⁴⁾ bylo označeno usnadňování mezilidských kontaktů a posílení dialogu s občanskou společností;
11. Evropská unie již vynakládá úsilí na udělování zvláštních povolení k pobytu státním příslušníkům třetích zemí, kteří žádají o povolení vstupu na území některého členského státu za účelem vykonávání dobrovolné činnosti⁽⁵⁾, což je důležitý krok kupředu;
12. potřebu vytvořit se zeměmi jižní a východní Evropy partnerství v oblasti mobility nedávno zdůraznila Evropská

rada⁽⁶⁾. S ohledem na budoucí podobu těchto partnerství je zapotřebí vzít v úvahu rostoucí mobilitu mladých lidí za účelem vzdělávání, včetně neformálního učení v jiné zemi, což může mít podobu práce s mládeží, včetně výměn mládeže a dobrovolné činnosti;

13. výměnné programy pro mládež jsou dobrým nástrojem, zejména pro mladé lidi s omezenými příležitostmi, který umožňuje získat mezikulturní zkušenosti a rozvinout osobní a jazykové dovednosti;
14. rozvoj mezinárodní spolupráce mladých lidí, pracovníků s mládeží a vedoucích mládeže z Evropské unie a zemí východní Evropy představuje v kontextu možných potíží významný přínos k budování důvěry v tomto regionu a formuje tak budoucí vztahy v Evropě;
15. evropská politika sousedství zahrnuje činnosti, které Evropská unie a členské státy vyvíjejí v rámci vztahů se šestnácti zeměmi sousedícími s EU. V této souvislosti a s ohledem na jejich možný přínos k probíhajícím demokratizačním procesům by bylo možné zvážit uplatnění iniciativ podobných těm, které uvádí tento dokument v souvislosti se zeměmi jižního Středomoří.

STANOVÍ, ŽE OBECNĚ JE TŘEBA:

16. podporovat mezinárodní spolupráci mládeže, dialog a vzájemné porozumění mladých lidí, pracovníků s mládeží a vedoucích mládeže z EU a východoevropských zemí jakožto důležitý nástroj podpory evropského občanství a demokratizačních procesů;
17. usnadnit přístup mladých lidí k mobilitě ve vzdělávání, včetně cestování mladých lidí, pracovníků s mládeží a vedoucích mládeže z východoevropských zemí do Evropské unie a cestování mladých občanů Evropské unie do jakékoliv země východní Evropy;
18. podporovat vzájemné učení mezi členskými státy, organizacemi mládeže a mladými lidmi v oblasti spolupráce se třetími zeměmi, zejména zeměmi východní Evropy, zvyšováním povědomí o politikách mládeže a posilováním kvality informací o příležitostech k mobilitě a účasti na ní.

⁽¹⁾ Pro účely tohoto dokumentu se zeměmi východní Evropy rozumí: Arménie, Ázerbájdžán, Bělorusko, Gruzie, Moldavsko, Ukrajina a Rusko.

⁽²⁾ Rámec evropské politiky sousedství zahrnuje 16 nejbližších sousedních zemí EU: Alžírsko, Arménii, Ázerbájdžán, Bělorusko, Egypt, Gruzii, Izrael, Jordánsko, Libanon, Libyi, Maroko, Moldavsko, okupovaná palestinská území, Sýrii, Tunisko a Ukrajinu.

⁽³⁾ Iniciativa Východního partnerství zahrnuje tyto země: Arménii, Ázerbájdžán, Bělorusko, Gruzii, Moldavskou republiku a Ukrajinu.

⁽⁴⁾ http://eeas.europa.eu/russia/index_en.htm

⁽⁵⁾ Směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004.

⁽⁶⁾ Závěry zasedání Evropské rady ve dnech 23. a 24. června 2011 (EUCO 23/11).

SOUHLASÍ PROTO S TÍM, ŽE

19. podporování oboustranné mobility a větší účasti na aktivitách souvisejících s neformálním učením mladých lidí, pracovníků s mládeží a vedoucích mládeže z EU a východoevropských zemí může přinést četné výhody pro:
- a) mladé lidi tím, že rozvine jejich dovednosti a kompetence, což jim umožní zvýšit svoji zaměstnatelnost, seznámit se s inovativními přístupy a lépe porozumět jiným kulturám ve stále více globalizovaném multikulturním světě, jakož i tím, že jim poskytne příležitost zamyslet se nad způsoby, jak zvýšit svoji účast v demokratickém životě v různých kontextech;
 - b) organizace občanské společnosti, zejména organizace mládeže a ty, kdo pracují s mladými lidmi a pro ně tím, že umožní účinné vzájemné učení ohledně posílení postavení mladých lidí a zvýšení jejich účasti zintenzivněním různých forem spolupráce mezi mladými lidmi;
 - c) komunity v EU, které hostí mladé lidi z východoevropských zemí, a místní komunity ve východoevropských zemích, které hostí mládež z EU, zejména pro rozvoj jejich mezikulturních kompetencí;
 - d) rodinu a vrstevnické skupiny mladých lidí zapojených do mobility po jejich návratu do domovských zemí v souvislosti s jejich pohledem na EU a s mezikulturní vnímavostí;
 - e) občanskou společnost ve východoevropských zemích, mimo jiné díky tomu, že se seznámí s kulturou demokracie, a díky informacím, které získá o praktických aspektech demokratického života, jakož i o udržitelném rozvoji, a o podpoře společných hodnot, jako je vzájemné porozumění, demokracie, solidarita a dodržování lidských práv;
 - f) Evropu jako celek tím, že vytvoří intelektuální kapitál, který bude dále formovat a ovlivňovat občanskou společnost;
20. podpora aktivní účasti mladých lidí ve společnosti, přeshraniční mobility a kontaktů mezi lidmi přispěje k výměně názorů, šíření inovací a budování partnerství a z dlouhodobého hlediska tak usnadní změny, v jejichž důsledku se zmenší socioekonomické rozdíly mezi společnostmi;
21. podpora vypracování kvalitních informačních nástrojů, výměna osvědčených postupů mezi EU a zeměmi východní Evropy a zajištění přístupu k informacím o spolehlivých partnerských organizacích by napomohly k posílení navazování vztahů, prohloubení spolupráce mezi organizacemi mládeže v EU a zemích východní Evropy a k zajištění bezpečnosti účastníků podílejících se na této spolupráci; v tomto ohledu jsou důležitou podpůrnou sítí střediska pro správu zdrojů organizace SALTO (Support for Advanced Learning and Training Opportunities) a síť Eurodesk;
22. další rozvoj a podpora dobrovolných aktivit, práce s mládeží a podnikání má potenciál příznivě ovlivnit zaměstnatelnost mladých lidí a usnadnit jejich aktivní zapojení ve společnosti;
23. vzhledem k tomu, že zeměpisná vzdálenost může být někdy překážkou spolupráci a mobilitě, měl by být dále rozvinut potenciál virtuální mobility zajištěním přístupu k informacím o účasti a zaměstnatelnosti mládeže a zajištěním výměny těchto informací;
24. větší mobilita a spolupráce ve velké míře závisí na zájmu o partnerskou zemi a znalostech o této zemi a zejména její celkové kultuře v oblasti mládeže; ke zvýšení tohoto zájmu a úrovně znalostí je obzvláště důležité kulturu prezentovat a podporovat, aby mladí lidé byli motivováni ke vzájemné spolupráci;
25. významnou překážku v komunikaci mohou pro mladé lidi představovat nedostatečné jazykové dovednosti. Je proto třeba podpořit úlohu evropských programů v oblasti vzdělávání a mládeže jako jednu z mnoha možností, jak zlepšit jazykové dovednosti a propagovat studium cizích jazyků;
26. snazší přístup mladých lidí ze zemí mimo EU, především východoevropských zemí, lze umožnit například prostřednictvím dohod o zjednodušení vízového režimu, které jsou jedním z nejúčinnějších nástrojů na podporu mobility jako takové;
27. Rada Evropy je díky svým zkušenostem a odborným znalostem v oblasti spolupráce s východoevropskými zeměmi důležitým partnerem při uskutečňování aktivit, kterých se účastní mladí lidé z východoevropských zemí, a partnerství mezi Evropskou unií a Radou Evropy v oblasti mládeže je hodnotným nástrojem, který v tomto ohledu podporuje součinnost mezi Evropskou unií a Radou Evropy;
28. stávající programy a nástroje na podporu mobility zejména v Evropské unii by mohly být posíleny a rozšířeny tak, aby se vztahovaly i na mladé lidi, dobrovolníky, pracovníky s mládeží a další osoby, kteří pracují s mládeží z východoevropských zemí nebo mají zájem s těmito zeměmi spolupracovat; to se týká zejména programů Mládež v akci, Celoživotní učení, partnerství EU a Rady Evropy v oblasti mládeže včetně Evropského centra znalostí pro politiku mládeže, sítě středisek pro správu zdrojů organizace SALTO (Support for Advanced Learning and Training Opportunities), sítě Eurodesk a Evropského portálu pro mládež;

29. Evropské fórum mládeže a organizace mládeže na všech úrovních mohou při své činnosti hrát klíčovou úlohu zastupování a obhajování potřeb a zájmů mladých lidí v kontextu spolupráce mládeže ze zemí EU a ze zemí východní Evropy;

30. k formování nástrojů spolupráce mládeže s východoevropskými zeměmi by měly být využity zkušenosti získané při spolupráci s jinými sousedními regiony.

VYZÝVÁ PROTO ČLENSKÉ STÁTY A EVROPSKOU KOMISI, ABY V RÁMCI SVÝCH PŘÍSLUŠNÝCH PRAVOMOCÍ:

31. podporovaly výměny mládeže a programy mobility pro mladé lidi a organizace mládeže, včetně dobrovolníků, pracovníků s mládeží, výzkumných pracovníků a osob pracujících s mládeží v EU a sousedních zemích, zejména východoevropských, sdílením osvědčených postupů spolupráce mezi organizacemi činnými v oblasti mládeže, aby každý mladý člověk měl v Evropě příležitost k mobilitě a účasti;

32. omezily překážky pro mobilitu a účast mimo jiné podporou studia cizích jazyků, podporou poskytování kvalitních informací v dané oblasti atd.;

33. ve zprávě o mládeži v roce 2012 a následujících zprávách o mládeži EU informovaly o oblasti činnosti „Mládež a svět“;

34. posoudily výsledky studie „Účast mládeže na demokratickém životě v Evropě“, která bude dokončena v roce 2012, se zvláštním zaměřením na její možné dopady na mladé lidi v EU a východoevropských zemích, a aby s cílem rozšířit poznatky o mládeži poskytovaly výsledky výzkumu týkajícího se mladých lidí a jejich účasti;

35. zvážily, zda v zájmu podpory účasti a mobility mládeže budou ve spolupráci s Radou Evropy a dalšími mezinárodními organizacemi i nadále organizovat výměny osvědčených postupů v oblasti politiky mládeže mezi zeměmi východní Evropy a EU.

VYZÝVAJÍ ČLENSKÉ STÁTY, ABY:

36. se aktivně účastnily mnohostranných platform Východního partnerství, zejména platformy č. 4 nazvané Mezilidské kontakty, v jejichž rámci by bylo možné podporovat rozvoj iniciativ pro mládež;

37. posílily meziodvětvovou spolupráci mezi jednotlivými oblastmi politiky a příslušnými orgány, aby tak bylo možné se nadále zabývat překážkami bránícími oboustranné mobilitě mladých lidí ze zemí, na něž se vztahuje evropská politika sousedství, například tím, že naleznou možné způsoby, jak v patřičných případech usnadnit vydávání víz mladým lidem z východoevropských zemí;

38. využívaly spolupráce s informačními strukturami v oblasti mládeže, jako je síť Eurodesk a Evropská informační a poradenská agentura pro mládež (ERYICA), a využívaly Evropské centrum znalostí o politice mládeže (EKCYC) na podporu příležitostí k účasti a mobilitě.

VYZÝVAJÍ KOMISI, ABY:

39. v budoucích programech EU pro mládež zachovala a posílila východní rozměr, aniž by byla dotčena jednání o víceletém finančním rámci;

40. nadále podporovala spolupráci mládeže mezi EU a zeměmi Východního partnerství v rámci programu Východního partnerství, který je zaměřen na mládež;

41. upravila Evropský portál pro mládež, aby byl užitečný a přístupný pro všechny mladé lidi z celé Evropy, včetně zemí východní Evropy;

42. v rámci svých příslušných pravomocí zvážila rozvoj evropské iniciativy týkající se karty „Mládež v pohybu“ tak, aby zahrnovala mladé lidi z celé Evropy, včetně východoevropských zemí.

PŘÍLOHA

Politické souvislosti

- směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby,
 - rozhodnutí Rady ze dne 27. listopadu 2009 o Evropském roku dobrovolných činností na podporu aktivního občanství (2011) (2010/37/ES),
 - rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1719/2006/ES ze dne 15. listopadu 2006, kterým se zavádí program Mládež v akci na období let 2007 až 2013,
 - závěry zasedání Evropské rady ve dnech 23. a 24. června 2011 (EUCO 23/11),
 - usnesení Rady ze dne 27. listopadu 2009 o obnoveném rámci evropské spolupráce v oblasti mládeže (2010–2018) (Úř. věst. C 311, 19.12.2009),
 - doporučení Rady 14825/08 ze dne 18. listopadu 2008 podporující mobilitu mladých dobrovolníků v rámci Evropské unie,
 - závěry Rady ze dne 19. listopadu 2010 o iniciativě Mládež v pohybu – integrovaném přístupu k výzvám, kterým čelí mládež (2010/C 326/05),
 - doporučení Rady ze dne 28. června 2011 Mládež v pohybu – podpora mobility mladých lidí ve vzdělávání (2011/C 199/01),
 - usnesení Rady ze dne 19. května 2011 o podpoře nových a účinných forem účasti všech mladých lidí na demokratickém životě Evropy (2011/C 169/01),
 - sdělení Komise nazvané Evropa 2020 – strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, KOM(2010) 2020,
 - společné sdělení vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a Evropské komise nazvané Nový přístup k sousedství, jež prochází změnami - přezkum evropské politiky sousedství, KOM(2011)303,
 - sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o Východním partnerství (KOM(2008)0823) ze dne 3. prosince 2008,
 - společné sdělení Evropské radě, Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvané Partnerství pro demokracii a sdílenou prosperitu s jižním Středomořím (KOM(2011) 200).
-

Závěry Rady o ochraně dětí v digitálním světě

(2011/C 372/04)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

PŘIPOMÍNÁJÍC politické souvislosti této problematiky, které jsou uvedeny v příloze těchto závěrů,

SE ZÁJMEM VÍTÁ:

— zprávu Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o uplatňování doporučení Rady ze dne 24. září 1998 o ochraně nezletilých osob a lidské důstojnosti ⁽¹⁾ a doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 20. prosince 2006 o ochraně nezletilých osob a lidské důstojnosti a o právu na odpověď v souvislosti s konkurenceschopností evropského průmyslu audiovizuálních a on-line informačních služeb ⁽²⁾ – OCHRANA DĚTÍ V DIGITÁLNÍM PROSTŘEDÍ ⁽³⁾; a zejména skutečnost, že zpráva se zabývá současnými výzvami ochrany nezletilých osob v rámci on-line a digitálních médií.

BERE NA VĚDOMÍ:

— návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se vytváří nástroj pro propojení Evropy ⁽⁴⁾,

ZDŮRAŽŇUJE, ŽE

1. s cílem poskytnout co největší příležitosti nabízené audiovizuálními médii a internetem je nutné bezpečné mediální prostředí pro nezletilé osoby, jež by mělo být založené na zásadách lidské důstojnosti, bezpečnosti a respektování soukromého života;
2. mediální gramotnost a zvyšování povědomí jsou důležitými nástroji, které mohou podstatně zlepšit schopnost práce s digitálními technologiemi u dětí, rodičů a učitelů a rozvinout jejich kritický přístup k audiovizuálnímu obsahu a obsahu on-line; vzhledem k rychlým změnám v digitálním prostředí je nicméně důležité zvýšit úsilí v tomto ohledu;
3. opatření zaměřená proti nedovolenému obsahu on-line, jako je dětská pornografie, vyžadují jiné přístupy než opatření zaměřená na zamezení nezletilým v přístupu ke škodlivému obsahu on-line;

4. je důležité, aby si členské státy, Komise, audiovizuální průmysl a poskytovatelé on-line služeb byli vědomi obou těchto nových výzev, pokud jde o ochranu a podporu nezletilých osob, souvisejících s vývojem, k němuž dochází v oblasti audiovizuálních a on-line informačních služeb, ale také stávajících nástrojů, které na tyto výzvy reagují;

5. ačkoliv členské státy i nadále aktivně podporují jednotlivá opatření zaměřená na lepší ochranu a podporu nezletilých, stále přetrvává obava, že úroveň ochrany a dosažené mediální gramotnosti jsou obecně nedostatečné a že některé z těchto opatření postrádají kontinuitu;

UZNÁVÁ, ŽE:

1. ačkoliv je třeba respektovat nezávislost médií, mediální průmysl hraje klíčovou úlohu při zvyšování povědomí a ochraně a podpoře nezletilých v digitálním světě;
2. členské státy mají odlišné přístupy, pokud jde o ochranu nezletilých a podporu vytváření osvědčených postupů a standardů v mediálním průmyslu, přičemž samoregulace a společná regulace představují dvě z dalších možných řešení;
3. využívání technických systémů (například filtrace, systémy ověřování věku, nástrojů rodičovské kontroly), které nejsou samy o sobě řešeními, může být, pokud se využívají účinným způsobem, vhodným prostředkem pro přístup nezletilých k obsahu odpovídajícímu jejich věku;
4. zvyšování povědomí a mediální gramotnost se ukázaly jako důležité nástroje ke zlepšování schopnosti dětí poradit si s potenciálními riziky, s nimiž se v digitálním světě setkávají;
5. program Bezpečnější internet a projekty financované v rámci tohoto programu, jako například projekt EU Kids Online ⁽⁵⁾ nebo INSAFE ⁽⁶⁾ prokázaly svůj význam v oblasti zvyšování povědomí a výzkumu;
6. stránky sociálních sítí se u nezletilých osob těší stále větší oblibě a představují pro ně velké příležitosti v soukromém i vzdělávacím kontextu, ale znamenají rovněž možná rizika;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 270, 7.10.1998, s. 48.

⁽²⁾ Úř. věst. L 378, 27.12.2006, s. 72.

⁽³⁾ Dokumenty 14268/11 + ADD 1 – KOM(2011) 556 v konečném znění + SEK(2011) 1043 v konečném znění.

⁽⁴⁾ KOM(2011) 665.

⁽⁵⁾ www.eukidsonline.net

⁽⁶⁾ Evropská síť informačních center (www.saferinternet.org).

7. byla přijata opatření zaměřená na zákaz nedovoleného obsahu a na řešení škodlivého obsahu, zejména prostřednictvím dobrovolných závazků poskytovatelů služeb a obsahu, a ukázala se jako jeden z úspěšných způsobů, jak zlepšit bezpečnost nezletilých osob v digitálním světě;
8. kontaktní místa pro oznamování nedovoleného obsahu (horké linky ⁽¹⁾) mohou podporovat odhalování a postihování nedovoleného obsahu a mohou pomáhat uživatelům při oznamování tohoto obsahu na internetu;
9. směrnice o audiovizuálních mediálních službách obsahuje ustanovení o ochraně nezletilých osob, jak pokud jde o lineární, tak o nelineární audiovizuální mediální služby;

VYZÝVÁ ČLENSKÉ STÁTY, ABY S NÁLEŽITÝM OHLEDEM NA SVOBODU PROJEVU:

1. nadále usilovaly o ochranu nezletilých prosazováním rozsáhlého využívání kampaní na zvyšování povědomí zaměřených na děti, rodiče, učitele a další osoby pracující s dětmi, i prosazováním soudržnosti při vyučování bezpečnosti na internetu a mediální gramotnosti ve školách, jakož i v institucích předškolního vzdělávání a péče;
2. povzbuzovaly poskytovatele mediálního obsahu on-line, poskytovatele internetových sítí, stránky sociálních internetových sítí a diskusních fór on-line, aby při navrhování svých služeb plně zohledňovali ochranu nezletilých a vypracovali příslušné kodexy chování a dodržovali je;
3. podporovaly rozvoj a označování kvalitního a vhodného obsahu pro nezletilé osoby a přístup k němu;
4. podporovaly využívání vhodných technologických nástrojů pro ochranu nezletilých (například vyhledávačů, rodičovské kontroly) a zajišťovaly, aby tyto nástroje byly široce dostupné a uživatelsky vstřícné;
5. monitorovaly stávající opatření proti nedovolenému a škodlivému obsahu s cílem zajistit jejich účinnost;
6. podporovaly širší a častější využívání samoregulačních systémů hodnocení (například celoevropského systému pro hodnocení her PEGI a systému PEGI Online) pro on-line a off-line videohry a přísnější dodržování hodnocení podle věku na maloobchodním trhu s cílem předcházet prodeji on-line a off-line videoher osobám, jejichž věk nedosahuje stanovené hranice;
7. posilovaly spolupráci, pokud jde o nedovolený a škodlivý obsah na internetu pocházející z ostatních členských států a ze zemí mimo EU, například prostřednictvím dohod se třetími zeměmi, pokud jde o nedovolený obsah, a prostřednictvím výměny osvědčených postupů; pokud jde o škodlivý obsah;

⁽¹⁾ Například INHOPE (Mezinárodní asociace internetových tísňových linek).

8. do roku 2013 dále zřizovaly horké linky pro oznamování nedovoleného obsahu on-line ⁽²⁾, zlepšily jejich účinnost, např. podporou výměny osvědčených postupů při spolupráci s donucovacími orgány, zajistily lepší povědomí o těchto linkách a snadnější přístup k nim pro uživatele internetu, včetně dětí, a pozorně monitorovaly jejich činnost;

VYZÝVÁ ZÚČASTNĚNÉ STRANY, ABY:

1. případně více zapojily uživatele a veřejné orgány do procesu přípravy či revize samoregulačních opatření (kodexů chování) audiovizuálním průmyslem a poskytovateli internetových služeb a do monitorování těchto opatření;
2. se přihlásily k pokynům, jako jsou „Zásady bezpečnější tvorby sociálních sítí pro EU“, soustavně je uplatňovaly a sledovaly jejich uplatňování a aby v zájmu ochrany bezpečnosti nezletilých osob zajistily rovněž širší používání standardního nastavení ochrany soukromí („privacy by default“) pro děti, které se připojují na stránky sociálních sítí;
3. dále rozvíjely a používaly samoregulační systémy, které při koncipování svých služeb a v rámci nástrojů, které poskytují uživatelům, plně zohledňují ochranu nezletilých osob, a aby vytvářely, dodržovaly a uplatňovaly kodexy chování určené k ochraně nezletilých osob;
4. vypracovaly celoevropský kodex chování při prodeji videoher nezletilým osobám při plném respektování vnitrostátních předpisů v této oblasti;

VYZÝVÁ KOMISI, ABY:

1. využila stávající financování a opatření v této oblasti, realizovaná zejména v rámci programu Bezpečnější internet, k vytvoření vhodných infrastruktur a služeb na evropské úrovni pro sdílení zdrojů a nástrojů, jejichž cílem je ochrana nezletilých osob a podpora dětí, rodičů, učitelů a dalších pečovatelů v zájmu bezpečného a odpovědného používání internetu a nových technologií;
2. zvažila navázání dialogu se zúčastněnými stranami, který by probíhal ve spolupráci s členskými státy a zabýval se způsobem, jak navázat na zprávu Komise o tom, jak jsou v této oblasti uplatňována doporučení z let 1998 a 2006;
3. využila zjištění uvedených ve zprávě Komise o uplatňování doporučení o ochraně nezletilých osob z let 1998 a 2006 v souvislosti s připravovanými iniciativami týkajícími se ochrany nezletilých osob, a to zejména v oblasti on-line médií;

⁽²⁾ Opatření č. 40 Digitální agendy pro Evropu.

VYZÝVÁ ČLENSKÉ STÁTY A KOMISI, ABY V RÁMCI SVÝCH PŘÍSLUŠNÝCH PRAVOMOCÍ:

1. podporovaly donucovací orgány při zlepšování postupů pro zjišťování, oznamování a odstraňování internetových stránek obsahujících či šířících dětskou pornografii případným poskytováním odpovídajících finančních a lidských zdrojů a odborné přípravy zaměstnanců ⁽¹⁾;
2. prostřednictvím průzkumů a výzkumu usilovaly o lepší pochopení pozitivního a negativního vlivu používání on-line a digitálních médií, včetně videoher, na děti;
3. podporovaly zvyšování povědomí o bezpečnosti na internetu a zprostředkování informací o této otázce na školách a v zařízeních předškolního vzdělávání a péče;
4. ve školách i mimo ně prosazovaly mediální gramotnost a klíčovou schopnost pro celoživotní učení, jíž je „schopnost práce s digitálními technologiemi“ ⁽²⁾;
5. v rámci partnerství veřejného a soukromého sektoru a prostřednictvím podpory činností v oblasti mediální gramotnosti aktualizovaly práci na pokynech pro kvalitní obsah on-line určený pro děti a posílily jejich uplatňování;
6. zasadily se o to, aby v rámci Evropy existovala větší soudržnost systémů hodnocení podle věku a klasifikace obsahu používaných členskými státy, a současně umožnily kulturní rozdíly mezi členskými státy.

⁽¹⁾ Viz návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/SVV [PE-CONS 51/11].

⁽²⁾ Viz doporučení Evropského parlamentu a Rady 2006/962/ES ze dne 18. prosince 2006 o klíčových schopnostech pro celoživotní učení.

PŘÍLOHA

Politické souvislosti

Při přijímání těchto závěrů Rada odkazuje především na:

- sdělení Komise ze dne 19. května 2010 nazvané „Digitální program pro Evropu“⁽¹⁾, v němž se zdůrazňuje, že „posilovat bezpečnost v digitální společnosti je společným úkolem jednotlivců, stejně jako soukromých a veřejných subjektů doma i na celém světě“, a na závěry Rady ze dne 31. května 2010 týkající se digitálního programu pro Evropu⁽²⁾,
- směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách)⁽³⁾,
- sdělení Komise ze dne 22. dubna 2008 o ochraně spotřebitelů, zejména nezletilých, s ohledem na používání videoher⁽⁴⁾,
- rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1351/2008/ES ze dne 16. prosince 2008 o zavedení víceletého programu Společenství pro ochranu dětí využívajících internet a jiné komunikační technologie⁽⁵⁾,
- závěry Rady ze dne 27. listopadu 2009 o mediální gramotnosti v digitálním prostředí⁽⁶⁾, v nichž Rada reagovala na doporučení Komise ze dne 20. srpna 2009 o mediální gramotnosti v digitálním prostředí pro vyšší konkurenceschopnost audiovizuálního průmyslu a průmyslu obsahu a otevřenou znalostní společnost⁽⁷⁾,
- závěry Rady ze dne 22. května 2008 o evropském přístupu k mediální gramotnosti v digitálním prostředí⁽⁸⁾,
- sdělení Komise ze dne 20. prosince 2007 nazvané „Evropský přístup k mediální gramotnosti v digitálním prostředí“⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Dokument 9981/1/10 – KOM (2010) 245 v konečném znění/2.

⁽²⁾ Dokument 10130/10.

⁽³⁾ Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ 8805/08 – KOM(2008) 207 v konečném znění.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 118.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 301, 11.12.2009, s. 12.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 227, 29.8.2009, s. 9.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 140, 6.6.2008, s. 8.

⁽⁹⁾ KOM (2007) 833 v konečném znění.

Závěry Rady o kulturních a tvůrčích schopnostech a jejich úloze při vytváření intelektuálního kapitálu Evropy

(2011/C 372/05)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

PŘIPOMÍNÁJÍC:

- doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 18. prosince 2006 o klíčových schopnostech pro celoživotní učení ⁽¹⁾,
- závěry Rady ze dne 22. května 2008 o mezikulturních kompetencích ⁽²⁾,
- závěry Rady ze dne 27. listopadu 2009 o podpoře tvůrčí generace – rozvíjet tvořivost a inovativní schopnost dětí a mladých lidí prostřednictvím kulturních projevů a přístupu ke kultuře ⁽³⁾,
- rozhodnutí Rady ze dne 21. října 2010 o hlavních směrech politik zaměstnanosti členských států ⁽⁴⁾, zejména hlavní směr 8,
- závěry Rady o stěžejní iniciativě strategie Evropa 2020 „Unie inovací“: urychlení transformace Evropy prostřednictvím inovací v rychle se měnícím světě (2010) ⁽⁵⁾,
- doporučení Rady ze dne 28. června 2011 o politikách snížení míry předčasného ukončování školní docházky ⁽⁶⁾,
- závěry Rady o přínosu kultury k provádění strategie Evropa 2020 (2011) ⁽⁷⁾,

- další politické souvislosti, jak jsou uvedeny v příloze I těchto závěrů, jakož i osvědčené postupy a fakta předložené na konferenci „Kompetence v kultuře“ (Varšava 18. až 20. července 2011) ⁽⁸⁾.

DOMNÍVÁ SE, ŽE:

kulturní a tvůrčí schopnosti zahrnují klíčovou schopnost kulturního povědomí a vyjádření ⁽⁹⁾ a mezikulturní kompetence ⁽¹⁰⁾.

ZDŮRAŽŇUJE, ŽE

- kulturní a tvůrčí schopnosti představují schopnost dosahovat změn v kultuře, využívat jich a uskutečňovat je, a proto mají zásadní význam pro rozkvět různorodých kultur v Evropě a pro zachování a ochranu jejich bohatství,
- klíčová schopnost kulturního povědomí a vyjádření má významný rozměr celoživotního učení a jako důležitá průřezová schopnost má zásadní význam pro získávání dalších klíčových schopností pro celoživotní učení,
- kulturní a tvůrčí schopnosti jsou v členských státech podporovány různými programy a iniciativami, přičemž tyto programy přispívají k dosažení cílů čtených politik,
- pro zlepšení meziodvětvové spolupráce je však potřeba vytvořit příznivější rámcové podmínky pro rozvoj stále účinnějších tvůrčích partnerství ⁽¹¹⁾.

SOUHLASÍ S TÍM, ŽE kulturní a tvůrčí schopnosti jsou základem tvořivosti a inovací, jež dále posilují inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění. To je způsobeno tím, že tyto schopnosti mohou přispívat:

- k vytváření intelektuálního kapitálu ⁽¹²⁾, jenž je stále více uznáván jako nový zdroj růstu a konkurenceschopnosti v Evropě,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 394, 30.12.2006, s. 10.

⁽²⁾ Úř. věst. C 141, 7.6.2008, s. 14.

⁽³⁾ Úř. věst. C 301, 11.12.2009, s. 9.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 308, 24.11.2010, s. 46.

⁽⁵⁾ Dokument 17165/10.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 191, 1.7.2011, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 175, 15.6.2011, s. 1.

⁽⁸⁾ <http://competencesinculture.pl/en/>

⁽⁹⁾ „Uznání důležitosti tvůrčího vyjadřování myšlenek, zážitků a emocí různými formami, včetně hudby, divadelního umění, literatury a vizuálního umění.“ Doporučení 2006/962/ES o klíčových schopnostech pro celoživotní učení dále upřesňuje nejdůležitější znalosti, dovednosti a postoje související s touto schopností.

⁽¹⁰⁾ „Znalosti, dovednosti a postoje obzvláště důležité pro mezikulturní kompetence se vztahují k následujícím klíčovým kompetencím: komunikace v cizích jazycích, sociální a občanské schopnosti a kulturní povědomí a vyjádření.“ (závěry Rady ze dne 22. května 2008 o mezikulturních kompetencích).

⁽¹¹⁾ „Tvůrčí partnerství mezi kulturou a odvětvími vzdělávání a odborné přípravy, obchodu, výzkumu nebo veřejným sektorem umožňují předávání tvůrčích schopností z odvětví kultury do jiných odvětví.“ (Zdroj: Závěry Rady o pracovním plánu pro kulturu na období let 2011 až 2014.)

⁽¹²⁾ Intelektuální kapitál je možné definovat jako soubor nehmotných aktiv představovaných lidmi, podniky, komunitami, regiony a institucemi, jež mohou být při správném využití zdrojem současného a budoucího blahobytu země. Intelektuální kapitál zahrnuje sociální, lidský, vztahový a strukturální kapitál.

- ke všem formám inovací, zejména inovací netechnologické a společenské povahy⁽¹⁾, a to jejich dopadem na výrobu a poptávku, jakož i na návrhy, výrobu a tržní úspěch inovativních výrobků a služeb,
- k rozvoji (a maximalizaci vedlejších účinků) kulturních a tvůrčích odvětví, neboť jsou součástí schopností umělců a tvůrců, jakož i publika a spotřebitelů,
- ke vzdělávání, odborné přípravě a přípravě na zaměstnání, včetně zaměstnání vyžadujících vysokou kvalifikaci a rozsáhlé sociální dovednosti, k zaměstnatelnosti ve všech příslušných životních etapách a účinnému fungování a efektivnímu rozvoji podniků,
- ke zvýšení celkové vzdělanosti, snížení předčasného ukončování školní docházky a zlepšení vyhlídek na sociální začlenění, neboť mají významné motivační a socializační účinky a umožňují žákům rozpoznat a rozvinout své nadání.

VYZÝVÁ ČLENSKÉ STÁTY, ABY

- mezi tvůrce politiky, kulturními a vzdělávacími subjekty, podniky a nevládními organizacemi na vnitrostátní, regionální a místní úrovni zvyšovaly informovanost o příslušných opatřeních i jejich uznávání a aby šířily osvědčené postupy týkající se úlohy, již může rozvoj kulturních a tvůrčích schopností, obzvláště klíčových schopností kulturního povědomí a vyjádření, hrát, a to zejména s ohledem na:
- získávání dalších klíčových schopností pro celoživotní učení,
- snižování předčasného ukončování školní docházky,
- podporu zaměstnatelnosti a produktivity z hlediska celoživotního učení,
- plnění cílů strategického rámce evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy („ET 2020“), zejména čtvrtého strategického cíle⁽²⁾,
- podporu tvořivosti a inovací, zejména inovací netechnologické povahy,
- koncipování účinných politik v oblasti mládeže,

⁽¹⁾ „Sociální inovace stimulují invenci charitativních organizací, sdružení a podnikatelů v sociální oblasti při hledání nových způsobů, jak naplnit sociální potřeby, které trh ani veřejný sektor nemohou odpovídat způsobem uspokojit, aby mohly nastat změny chování potřebné pro vyřešení zásadních společenských výzev.“ (Zdroj: Sdělení Komise o stěžejní iniciativě „Unie inovací“.)

⁽²⁾ Strategický cíl č. 4: zlepšit kreativitu a inovace, včetně podnikatelských schopností, na všech úrovních vzdělávání a odborné přípravy.

- dosahování cílů politik v oblasti vzdělávání a péče v raném věku,
- posilování sociální soudržnosti a zlepšování sociálního začlenění různých cílových skupin,
- utváření postojů, které mají příznivý dopad na společenský a profesní život, zvyšují kvalitu života, zlepšují vyhlídky na sociální začlenění a podporují udržitelný životní styl,
- na nejvhodnější úrovni podnikaly kroky vedoucí ke vzniku tvůrčích partnerství zaměřených na rozvoj kulturních a tvůrčích schopností,
- řešily problémy související se sociálním a hospodářským rozvojem tím, že budou věnovat větší pozornost metodice, již využívají dlouhodobé programy zřizované kulturními a vzdělávacími subjekty, jakož i nevládními organizacemi, a to i v rámci experimentálních vzdělávacích projektů zaměřených na podporu přitažlivosti škol a zvyšování motivace žáků.

VYZÝVÁ KOMISI, ABY

při provádění stávajících i budoucích opatření a programů, aniž by byla dotčena jednání o budoucím víceletém finančním rámci,

- podporovala tvůrčí partnerství zaměřená na zlepšování kulturních a tvůrčích schopností,
- zohledňovala zvláštní potřeby a význam podpory malých podniků a mikropodniků působících v kulturním a tvůrčím odvětví, a to zejména podniků nově založených a podniků vedených mladými podnikateli,
- zlepšila podporu mobility a přeshraniční odborné přípravy (a odborné přípravy školitelů) týkající se rozvoje spolupráce mezi kulturou a vzděláváním pro umělce, učitele, pracovníky s mládeží, vedoucí mládeže a dobrovolníky,
- pravidelně poskytovala informace o výzkumu a studiích s významem pro evropskou spolupráci v oblasti kultury prováděných v rámci výzkumných a inovačních programů EU,
- při provádění stěžejní iniciativy „Unie inovací“, včetně Evropského fóra pro výhledové činnosti, zohlednila kulturní a tvůrčí schopnosti jako jeden z faktorů aktuálních sociálních výzev, rozvoje intelektuálního kapitálu Evropy a sociálních inovací,

— spolupracovala s členskými státy na posouzení způsobů, jak zlepšit stávající ukazatele vzdělávání, se zvláštním zřetelem na oblasti tvořivosti, inovace a podnikání ⁽¹⁾,

s cílem podpořit rozvoj kulturních a tvůrčích schopností a posílit jejich pozitivní účinky.

VYZÝVÁ ČLENSKÉ STÁTY A KOMISI, ABY V RÁMCI SVÝCH PŘÍSLUŠNÝCH OBLASTÍ a aniž by byla dotčena jednání o budoucím víceletém finančním rámci:

— posílily začlenění a uznání potenciálu kulturního povědomí a vyjádření v rámci celoživotního učení a politik a programů týkajících se mládeže a usilovaly rovněž o lepší uznávání schopností získaných prostřednictvím neformálního, zájmového a informálního učení,

— při spolupráci se třetími zeměmi přikládaly větší prioritu mezikulturnímu vzdělávání a tvůrčím partnerstvím, a to zejména v rámci programů určených mladým lidem,

— plně využívaly stávajících informačních sítí k poskytování lepších informací o úspěšných činnostech, které rozvíjejí kulturní a tvůrčí schopnosti mladých lidí,

— uznaly přínos kulturních a tvůrčích schopností jako základu udržitelných pracovních míst a sociálních inovací, aby byly plně využívány možnosti nabízené stěžejní iniciativou „Unie inovací“ a Evropským sociálním fondem,

— ve vhodných případech dále posilovaly kulturní infrastrukturu ⁽²⁾ tím, že do ní investují, mimo jiné prostřednictvím Evropského fondu pro regionální rozvoj,

— prováděly další výzkum s cílem posoudit potenciál a skutečný dopad kulturních a tvůrčích schopností na otázky politiky uvedené v první odrážce odstavce uvozeného „vyzývá členské státy, aby“,

— zajistily, že skupiny odborníků v oblasti kultury, vzdělávání a v dalších oblastech, mimo jiné skupiny pro otevřenou metodu koordinace, přijmou opatření uvedená v příloze II těchto závěrů,

— podílely se na podávání zpráv o pokroku otevřené metody koordinace v rámci zprávy o mládeži pro rok 2012, jež hodnotí první tříletý pracovní cyklus strategie EU pro mládež, a následných zpráv v oblasti činnosti „Tvořivost a kultura“,

— vyměňovaly si informace o skutečném dopadu těchto závěrů Rady, mimo jiné v rámci závěrečné zprávy o výsledcích pracovního plánu pro kulturu na období let 2011 až 2014.

⁽¹⁾ Viz strana 6 odstavec 4 závěrů Rady ze dne 12. května 2009 o strategickém rámci pro evropskou spolupráci v oblasti vzdělávání a odborné přípravy.

⁽²⁾ Kulturní infrastruktura ve svém fyzickém a digitálním rozměru představuje hmotnou základnu pro kulturní činnost a účast na kultuře. Příkladem jsou galerie, muzea, divadla, kulturní střediska, knihovny, multifunkční prostory, jakož i jejich virtuální ekvivalenty v digitálním prostředí.

PŘÍLOHA I

Další politické souvislosti:

- závěry Rady ze dne 12. května 2009 o strategickém rámci evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy („ET 2020“) ⁽¹⁾,
- doporučení Rady ze dne 13. července 2010 o hlavních směrech hospodářských politik členských států a Unie, zejména hlavním směru 4 ⁽²⁾,
- závěry Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě o pracovním plánu pro kulturu na období let 2011 až 2014 ⁽³⁾,
- závěry Rady ze dne 19. listopadu 2010 o přístupu mladých lidí ke kultuře ⁽⁴⁾,
- usnesení Rady ze dne 21. listopadu 2008 o evropské strategii pro mnohojazyčnost ⁽⁵⁾,
- závěry Rady ze dne 12. května 2009 o kultuře jako katalyzátoru tvořivosti a inovací ⁽⁶⁾,
- usnesení Rady ze dne 27. listopadu 2009 o obnoveném rámci evropské spolupráce v oblasti mládeže (2010–2018) ⁽⁷⁾,
- závěrečná zpráva Pracovní skupiny pro rozvíjení součinnosti mezi kulturou a vzděláváním, zejména uměleckým ⁽⁸⁾,
- sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Stěžejní iniciativa strategie Evropa 2020 – Unie inovací ⁽⁹⁾,
- sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Agenda pro nové dovednosti a pracovní místa: evropský příspěvek k plné zaměstnanosti ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 119, 28.5.2009, s. 2.

⁽²⁾ Úř. věst. L 191, 23.7.2010, s. 28.

⁽³⁾ Úř. věst. C 325, 2.12.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 326, 3.12.2010, s. 2.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 320, 16.12.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ Dokument 8749/1/09 REV 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 311, 19.12.2009, s. 1.

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/culture/key-documents/doc/MOCedu_final_report_en.pdf

⁽⁹⁾ Dokument 14035/10.

⁽¹⁰⁾ Dokument 17066/1/10 REV 1.

PŘÍLOHA II

Zvláštní opatření, jež mají být přijata, pokud jde o skupiny odborníků, včetně skupin pro otevřenou metodu koordinace:

- budoucí skupina pro otevřenou metodu koordinace v oblasti podpory tvůrčích partnerství⁽¹⁾ posoudí tvůrčí partnerství zaměřená na posílení kulturního povědomí a vyjádření a jejich přínos k úspěchu rámce ET 2020,
- budoucí skupina pro otevřenou metodu koordinace v oblasti rozvoje klíčové kompetence kulturního povědomí a vyjádření⁽²⁾ posoudí tyto závěry v kontextu získávání dalších klíčových schopností pro celoživotní učení a snižování předčasného ukončování školní docházky,
- obě výše uvedené skupiny sdílejí výsledky své práce s příslušnými skupinami v jiných oblastech, mimo jiné se skupinami zabývajícími se uznáváním informálního učení, schopností učit se a tvůrčími schopnostmi, občanskými dovednostmi a aktivním občanstvím, mediální gramotností a využíváním IKT ve vzdělávání, vzděláváním pro oblast podnikání, jakož i předčasným ukončováním školní docházky, přičemž s těmito skupinami v nejvyšší možné míře spolupracují formou výměny zápisů z jednání a prostřednictvím setkávání předsedů,
- všechny příslušné skupiny představují aktivní kanál pro šíření osvědčených postupů a výsledků příslušných výzkumů prováděných na úrovni členských států a na úrovni EU.

⁽¹⁾ Pracovní plán pro kulturu na období let 2011 až 2014, priorita C.

⁽²⁾ Pracovní plán pro kulturu na období let 2011 až 2014, priorita A.

Závěry Rady o úloze dobrovolných činností ve sportu při podpoře aktivního občanství

(2011/C 372/06)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

PŘIPOMÍNÁJÍC:

- společné prohlášení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 5. května 2003 o „sociální hodnotě sportu pro mladé lidi“⁽¹⁾,
- závěry Rady ze dne 3. října 2011 o úloze dobrovolných činností v sociální politice⁽⁷⁾,
- rozhodnutí Rady 2010/37/ES ze dne 27. listopadu 2009 o Evropském roku dobrovolných činností na podporu aktivního občanství (2011)⁽²⁾ zdůrazňující tyto cíle:
 - usilovat o to, aby bylo v EU vytvořeno prostředí příznivé pro dobrovolnictví,
 - posílit postavení dobrovolnických organizací a zlepšit kvalitu dobrovolnictví,
 - oceňovat a uznávat dobrovolné činnosti,
 - zlepšit povědomí o hodnotě a významu dobrovolnictví,
- závěry Rady ze dne 18. listopadu 2010 o úloze sportu jako faktoru přispívajícího k aktivnímu sociálnímu začleňování⁽³⁾,
- sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvané Rozvoj evropského rozměru v oblasti sportu⁽⁴⁾ a studii z roku 2010 o dobrovolnictví v Evropské unii, které dokládají vysokou rozmanitost dobrovolnictví ve sportu po celé EU a zaměřují se na právní ujednání a zdroje financování v této oblasti, přičemž upozorňují i na potřebu odborné přípravy dobrovolníků,
- sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o politikách EU a dobrovolnictví: „Uznání a propagace přeshraničních dobrovolných činností v EU“⁽⁵⁾,
- usnesení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 20. května 2011 o pracovním plánu Evropské unie v oblasti sportu na období let 2011–2014⁽⁶⁾,
- odbornou konferenci nazvanou „Od dobrovolnictví k vedení ve sportu“ konanou ve dnech 13. až 14. září 2011 v polské Varšavě, na níž byla zvláštní pozornost věnována těmto otázkám:
 - odkaz a dědictví velkých sportovních událostí a zkušenosti z nich a způsob, jak je následně zúročit v každodenní dobrovolné činnosti ve sportu,
 - možnosti využití stávajících „zásob“ dobrovolníků při náboru na nadcházející sportovní události,
 - potřeba podporovat uznávání a validaci dobrovolných činností ve sportu,
 - potřeba podporovat vzájemné učení a výměnu osvědčených postupů.

POTVRZUJE, ŽE:

1. vzhledem ke zvláštnosti situace v každém členském státě a všem formám dobrovolné činnosti se pod pojmem „dobrovolné činnosti“ rozumí všechny druhy dobrovolných činností, ať již formální, neformální či informální, které určitá osoba vykonává z vlastní svobodné vůle, na základě vlastního rozhodnutí a motivace bez ohledu na finanční prospěch; tyto činnosti jsou prospěšné pro jednotlivé dobrovolníky, komunity i společnost jako celek; rovněž jsou pro jednotlivce i sdružení nástrojem k uspokojování lidských, společenských, mezigeneračních i environmentálních potřeb a zájmů a často jsou vykonávány na podporu některé neziskové organizace nebo komunitní iniciativy⁽⁸⁾;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 134, 7.6.2003, s. 5.⁽²⁾ Úř. věst. L 17, 22.1.2010, s. 43.⁽³⁾ Úř. věst. C 326, 3.12.2010, s. 5.⁽⁴⁾ KOM(2011) 12 v konečném znění.⁽⁵⁾ KOM(2011) 568 v konečném znění.⁽⁶⁾ Úř. věst. C 162, 1.6.2011, s. 1.⁽⁷⁾ Dokument 14061/1/11 REV 1.⁽⁸⁾ Rozhodnutí Rady 2010/37/ES ze dne 27. listopadu 2009 o Evropském roku dobrovolných činností na podporu aktivního občanství (2011) (Úř. věst. L 17, 22.1.2010, s. 43).

2. dobrovolné činnosti musí být jasně odlišeny od placeného zaměstnání a neměly by jej v žádném případě nahrazovat ⁽¹⁾; neměly by podněcovat genderové nerovnosti v placené a neplacené práci a nesmí přispívat ke zkrácení pracovní doby zaměstnanců nebo k jejich odchodu z trhu práce;
3. dobrovolné činnosti nemohou nahradit obecnou odpovědnost státu za zajištění a poskytování hospodářských, sociálních a kulturních práv;
4. dobrovolné činnosti musí podléhat stávajícím právním předpisům a plně dodržovat všeobecná a základní práva a svobody, aby bylo možné zajistit právní stát a plné respektování integrity jednotlivce.

BEROUCÉ V ÚVAHU, ŽE:

1. sport je největším hnutím občanské společnosti v EU; pro zajišťování sportu jsou ve většině členských států základním předpokladem neziskové činnosti a struktury založené na dobrovolných činnostech;
2. dobrovolné činnosti ve sportu patří mezi nejatraktivnější a nejoblíbenější formy společenské aktivity v Evropě a tvoří součást společenského dědictví sportu; pořádání sportovních událostí, včetně událostí pořádaných profesionálními a komerčními sportovními organizacemi, jakož i každodenní činnosti související se sportem závisí v mnoha členských státech na dobrovolnících a dobrovolných činnostech;
3. dobrovolné činnosti ve sportu přispívají k aktivnímu občanství a k začlenění občanů pocházejících z různých prostředí tím, že vytváří lepší porozumění a respekt prostřednictvím univerzálního jazyka sportu a přispívají k uplatňování základních hodnot a zásad Evropské unie, konkrétně: solidarita, udržitelný rozvoj, lidská důstojnost, rovnost a subsidiarita, čímž přispívají k prosazování evropské identity;
4. občané získávají díky účasti na dobrovolných činnostech ve sportu nové dovednosti, což mimo jiné pozitivně přispívá k jejich zaměstnatelnosti a posilování jejich pocitu sounáležitosti se společností a může být katalyzátorem společenských změn;
5. dobrovolné činnosti ve sportu mohou přispět k růstu a posilování sociálního kapitálu rozvojem společenské sítě založené na důvěře a spolupráci;

6. dobrovolné činnosti ve sportu podporují pozitivní společenské postoje založené na hodnotách rozvíjených sportem, např.:

- fair play,
- týmová práce,
- vytrvalost,
- odpovědnost,
- vedení,
- tolerance,
- respektování druhých a
- schopnost překonávat překážky;

7. sportovní odvětví představuje spolu s dobrovolnými činnostmi ve sportu měřitelnou a významnou ekonomickou a společenskou hodnotu v národních hospodářstvích, jež má potenciál stimulovat míru růstu a zaměstnanosti v celé Evropské unii;

8. podpora rozvoje dobrovolných činností ve sportu sleduje cíle Evropského roku dobrovolných činností 2011 a nadále plní cíle Evropského roku boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení 2010 a rovněž přispívá k cílům Evropského roku aktivního stárnutí 2012;

9. dobrovolné činnosti ve sportu mohou působit jako podnět k rozvoji a podpoře fyzické aktivity na všech úrovních, což s sebou nese zlepšení tělesného a duševního zdraví občanů a omezení nemocí souvisejících se životním stylem;

10. dobrovolné činnosti ve sportu jsou významným faktorem přispívajícím k mobilitě občanů tím, že vytváří kompetence a prohlubují zkušenosti v rámci aktivit souvisejících se sportem v jiných členských státech a rozvíjí evropskou identitu a podporují hodnoty EU mimo její hranice;

11. dobrovolné činnosti ve sportu mohou přispět k dosažení všeobecných cílů strategie Evropa 2020 zvyšováním mobility prostřednictvím činností posilujících zaměstnatelnost, zlepšujících veřejné zdraví, podporujících sociální začlenění, vzdělávání a aktivní stárnutí.

⁽¹⁾ Usnesení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 16. května 2007 o provádění společných cílů v oblasti dobrovolné činnosti mladých lidí (Úř. věst. C 241, 20.9.2008, s. 1).

VYBÍZÍ V TÉTO SOUVISLOSTI ČLENSKÉ STÁTY EU A ZÚČASTNĚNÉ STRANY V OBLASTI SPORTU, ABY V RÁMCI SVÝCH PŘÍSLUŠNÝCH PRAVOMOCÍ A S PŘÍHLÉDNUTÍM K NEZÁVISLOSTI SPORTOVNÍCH ORGANIZACÍ:

1. vytvořily příznivé podmínky pro rozvoj dobrovolných činností ve sportu, zejména na základě:
 - výměny osvědčených postupů mezi členskými státy a sportovními organizacemi,
 - dodržování nezávislosti sportovních organizací při současném zajištění odpovídající podpory pro tyto organizace na úrovni členských států,
 - potřeby zajistit, aby se dobrovolníkům ve sportu dostalo potřebné odborné přípravy a příležitosti bezpečně využívat přínosů dobrovolnictví;
2. přispívaly k podpoře pozitivního vnímání dobrovolníků ve sportu a dobrovolných činností ve sportu;
3. nahlížely na dobrovolné činnosti ve sportu jako na důležitý nástroj zvyšování kompetencí a dovedností; za tímto účelem je třeba:
 - podniknout odpovídající kroky k určení kompetencí a dovedností získaných v rámci zkušeností získaných neformálním a informálním učením při dobrovolných činnostech ve sportu, posoudit možnosti jejich většího uznání a validace v rámci vnitrostátních systémů kvalifikací s odkazem na evropský rámec kvalifikací,
 - při přípravě činnosti vyhledávat konzultace sportovních hnutí a dobrovolnických organizací;
4. napomáhaly spolupráci mezi vládními orgány a sportovními organizacemi na místní, vnitrostátní a evropské úrovni za účelem vytvoření sítí k řešení společných problémů, s nimiž se oblast dobrovolnictví potýká;
5. prosazovaly dobrovolné činnosti ve sportu jakožto formu neformálního a informálního učení s ohledem na získávání nových dovedností a kompetencí, jakož i součást dvojí kariéry sportovců spolu s formálním vzděláním;
6. podporovaly dobrovolné činnosti ve sportu například podněcováním reklamních kampaní na zvýšení povědomí a podporu pozitivního přístupu k dobrovolníkům;
7. využily potenciál dobrovolníků zapojených do pořádání sportovních akcí v dlouhodobých činnostech na všech úrovních sportu;

8. posoudily možnost přidané hodnoty zavedení systému odměn, který by ocenil nejnovativnější dobrovolnické projekty v oblasti sportu.

VYZÝVÁ ČLENSKÉ STÁTY EU A EVROPSKOU KOMISI, ABY V RÁMCI SVÝCH PRAVOMOCÍ, PŘI DODRŽOVÁNÍ ZÁSADY SUBSIDIARITY A S OHLEDEM NA SVOU INSTITUCIONÁLNÍ STRUKTURU:

1. usilovaly o odstranění zbytečných překážek bránících rozvoji dobrovolných činností ve sportu, včetně nepřiměřené administrativní zátěže;
2. sledovaly rozvoj sportovních odvětví v Evropské unii založených na dobrovolné činnosti, mimo jiné výzkumem jejího hospodářského a sociálního dopadu;
3. si vyměňovaly znalosti, zkušenosti a osvědčené postupy v oblasti dobrovolných činností ve sportu;
4. podporovaly rozvoj dobrovolných činností ve sportu v rámci vnitrostátních a evropských politik a strategií týkajících se sportu a sociálních věcí, vzdělávání a zaměstnanosti;
5. posoudily, jakým způsobem by dobrovolné činnosti ve sportu mohly přispívat k projektům podporovaným z fondů EU, a aby vytvořily mechanismy umožňující vhodné hodnocení dobrovolných činností ve sportu;
6. podle potřeby začlenily aspekty dobrovolných činností ve sportu do aktivit jednotlivých odborných skupin ustavených v rámci pracovního plánu EU v oblasti sportu;
7. podněcovaly rozvoj dobrovolných činností ve sportu mezi-odvětvovou spoluprací mezi subjekty veřejného a soukromého sektoru a organizacemi občanské společnosti v oblasti sportu, zdraví, kultury, vzdělávání, mládeže a sociální politiky na místní, vnitrostátní i evropské úrovni.

VYZÝVÁ EVROPSKOU KOMISI, ABY:

1. věnovala zvláštní pozornost dobrovolným činnostem a schopnosti neziskových sportovních organizací získat přístup k programům EU další generace, aniž by byla dotčena jednání o víceletém finančním rámci;
2. určila faktory úspěšnosti, osvědčené postupy a oblasti vyžadující užší spolupráci na úrovni EU, včetně stávajících překážek bránících rozvoji dobrovolných činností ve sportu;
3. při navrhování nových právních předpisů EU posoudila jejich možný dopad na dobrovolné činnosti ve sportu.

Závěry Rady o jazykových znalostech pro zlepšení mobility

(2011/C 372/07)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

S OHLEDEM NA

1. závěry Evropské rady ze zasedání v Barceloně konaného ve dnech 15. a 16. března 2002, které vyzývají k přijetí dalších opatření za účelem lepšího zvládnání základních dovedností, a to zejména výukou alespoň dvou cizích jazyků od útlého věku ⁽¹⁾,
2. závěry Rady ze dne 19. května 2006 o Evropském ukazateli jazykových kompetencí ⁽²⁾, v nichž bylo znovu potvrzeno, že znalost cizích jazyků nejen pomáhá podporovat vzájemné porozumění mezi národy, ale je i předpokladem mobilní pracovní síly a přispívá ke konkurenceschopnosti hospodářství Evropské unie,
3. doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 18. prosince 2006 o klíčových schopnostech pro celoživotní učení ⁽³⁾, které mezi klíčové schopnosti nezbytné pro osobní naplnění, aktivní občanství, sociální soudržnost a zaměstnatelnost ve společnosti založené na znalostech řadí i komunikaci v cizích jazycích,
4. závěry Rady ze dne 25. května 2007 o uceleném rámci ukazatelů a kritérií pro sledování pokroku při plnění lisabonských cílů v oblasti vzdělávání a odborné přípravy ⁽⁴⁾, v nichž byla Komise vyzvána, aby blíže přezkoumala vývoj ukazatelů týkajících se jazykových dovedností,
5. doporučení Rady ze dne 20. listopadu 2008 o mobilitě mladých dobrovolníků v rámci Evropské unie ⁽⁵⁾, které členským státům doporučuje zvyšovat povědomí o významu mezikulturních kompetencí a učení jazyků u mladých lidí, aby se snižovaly bariéry jejich přeshraniční mobility,
6. usnesení Rady ze dne 21. listopadu 2008 o evropské strategii pro mnohojazyčnost ⁽⁶⁾, v němž se členské státy vyzývají, aby prosazovaly mnohojazyčnost s cílem posílit sociální soudržnost, mezikulturní dialog a utváření Evropy, konkurenceschopnost evropského hospodářství a mobilitu a zaměstnatelnost obyvatel a aby propagovaly jazyky Evropské unie ve světě,
7. závěry Rady ze dne 12. května 2009 o strategickém rámci evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy „ET 2020“, který určil jako priority pro období let 2009 až 2011 potřebu dosáhnout toho, aby občané byli schopni komunikovat kromě své mateřštiny v dalších dvou jazycích, potřebu v příslušných případech podporovat jazykovou výuku v odborném vzdělávání a přípravě a ve vzdělávání dospělých, jakož i potřebu umožnit přistěhovalcům, aby se naučili jazyk hostitelské země ⁽⁷⁾,
8. společnou zprávu Rady a Komise pro rok 2010 ⁽⁸⁾ o pokroku při provádění pracovního programu „Vzdělávání a odborná příprava 2010“, v níž byla konstatována potřeba zvýšení klíčových kompetencí v odborném vzdělávání a přípravě a ve vzdělávání dospělých, a zejména potřeba věnovat větší pozornost v těchto oblastech komunikaci v cizích jazycích,
9. strategii Evropa 2020 přijatou Evropskou radou dne 17. června roku 2010 ⁽⁹⁾ a její dvě stěžejní iniciativy: *Agenda pro nové dovednosti a pracovní místa* ⁽¹⁰⁾, která uznává potenciální příspěvek jazykových znalostí k dosažení dynamičtějšího trhu práce, a *Mládež v pohybu* ⁽¹¹⁾, která zdůrazňuje, že lepší znalost cizích jazyků bude nevyhnutelně zapotřebí, má-li být mobilita nejen možná, nýbrž i přínosná,
10. doporučení Rady ze dne 28. června 2011 o podpoře mobility mladých lidí ve vzdělávání ⁽¹²⁾, které uznává význam výuky jazyků a získávání mezikulturních schopností již v rané fázi vzdělávání, a to podporou kvalitní jazykové a kulturní přípravy na mobilitu jak ve všeobecném, tak odborném vzdělávání,

PŘIPOMÍNÁJÍC, ŽE

zasedání Evropské rady v Barceloně v roce 2002 určilo jazykové znalosti jako zásadní složku konkurenceschopného hospodářství založeného na znalostech. Znalost cizích jazyků je dovedností užitečnou pro život všech občanů EU, která jim umožňuje využívat ekonomických a sociálních výhod spojených s volným pohybem v rámci Unie,

poskytnutí nejširšího možného přístupu k mobilitě všem, a to i znevýhodněným skupinám, a snížení zbývajících překážek bránících mobilitě je jedním z hlavních strategických cílů politiky EU v oblasti vzdělávání a odborné přípravy,

⁽¹⁾ SN 100/02, bod 44, odrážka 2, s. 19.

⁽²⁾ Úř. věst. C 172, 25.7.2006, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 394, 30.12.2006, s. 10.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 311, 21.12.2007, s. 13.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 319, 13.12.2008, s. 8.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 320, 16.12.2008, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 119, 28.5.2009, s. 2.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 117, 6.5.2010, s. 1.

⁽⁹⁾ EUCO 13/10.

⁽¹⁰⁾ Dokument 17066/1/10 REV 1.

⁽¹¹⁾ Dokument 13729/1/10 REV 1.

⁽¹²⁾ Úř. věst. C 199, 7.7.2011, s. 1.

zatímco volný pohyb pracovníků v rámci jednotného trhu EU může přispět ke snížení nesouladu mezi kvalifikací pracovních sil a požadavky trhu práce, studijní a profesní mobilita je i nadále výrazně narušována omezenými znalostmi cizích jazyků,

ZNOVU POTVRZUJÍC, ŽE

odpovědnost za uspořádání systémů vzdělávání a odborné přípravy a jejich obsah sice spočívá na jednotlivých členských státech, evropská spolupráce však hraje důležitou úlohu při stanovení jazykových znalostí, které je třeba rozvinout, jakož i v určování neúčinnějších metodik a nejpříznivějších podmínek pro jejich dosažení,

A S OHLEDEM NA

konferenci předsednictví s názvem *Jazykové znalosti pro profesní a sociální úspěch v Evropě* konající se ve Varšavě v září roku 2011 a na konferenci ministrů EU odpovědných za povinnou školní docházku konající se v Gdaňsku v říjnu roku 2011,

BERE NA VĚDOMÍ

- práci vykonávanou členskými státy v rámci otevřené metody koordinace, za podpory Komise, za účelem posílení příspěvku jazykového vzdělávání k uplatnění mladých lidí na trhu práce, kde znalost cizích jazyků může poskytnout zjevnou výhodu,
- činnosti Platformy podniků pro mnohojazyčnost zřízené Komisí za účelem podpory lepšího využívání jazykových znalostí jakožto způsobu zvyšování konkurenceschopnosti podniků v EU, a zejména malých a středních podniků,
- výsledky Platformy občanské společnosti pro mnohojazyčnost, pokud jde o zajištění všem dostupných příležitostí pro celoživotní učení se jazyků za účelem lepšího sociálního začlenění občanů ze znevýhodněných poměrů, jakož i za účelem podpory jazykové rozmanitosti a mezikulturního dialogu,

VÍTÁ

- zprávu o provádění usnesení Rady ze dne 21. listopadu 2008 o evropské strategii pro mnohojazyčnost vypracovanou Komisí, v níž jsou podrobně popsány iniciativy, které byly učiněny, a pokrok, jehož bylo dosaženo, pokud jde o podporu studia jazyků a jazykové rozmanitosti,
- aktualizaci *Inventáře opatření Společenství v oblasti mnohojazyčnosti* z roku 2011, která mapuje činnosti podniknuté jednotlivými útvary Komise v této oblasti za poslední tři roky

a která výrazně zdůrazňuje skutečnost, že politika mnohojazyčnosti zlepšuje zaměstnatelnost občanů EU a konkurenceschopnost podniků EU,

- zveřejnění strategické příručky *Jazykové studium na předškolní úrovni – zajištění jeho účinnosti a udržitelnosti*, které představuje krok vpřed při zvyšování povědomí o významu jazykového studia od útlého věku,
- zveřejnění zprávy *Poskytování komunikačních dovedností pro trh práce* vzešlé z práce tematické pracovní skupiny „Jazyky pro pracovní uplatnění“ v rámci „ET2020“,

SOUHLASÍ S TÍM, ŽE

1. mobilita ve vzdělávání, to znamená nadnárodní mobilita za účelem získání nových znalostí, dovedností a kompetencí, je jedním z důležitých způsobů, jak mohou občané posílit nejen možnosti svého pracovního uplatnění, zlepšit své mezikulturní povědomí, tvořivost a osobní rozvoj, ale i aktivně se zapojit do společnosti,
2. dobrá znalost cizích jazyků je klíčovou kompetencí nezbytnou pro to, aby se člověk v moderním světě a na trhu práce prosadil. Mnohojazyčnost není pouze součástí evropského dědictví, ale rovněž příležitostí k rozvoji společnosti, která je otevřená, respektuje kulturní rozmanitost a je připravena ke spolupráci,
3. k podpoře studijní a profesní mobility lze významně přispět tím, že v rámci dostupných zdrojů budou zachovány a rozvíjeny evropské nástroje a programy, které podporují výuku jazyků v kontextu formálního i neformálního vzdělávání,
4. obecné jazykové programy sice pomáhají v získávání základních komunikačních dovedností pro každodenní používání, při zvyšování mobility a zaměstnatelnosti pracovníků však mohou být zvláště účinné metodiky, jako například výuka v cizím jazyce metodou CLIL, a to jak v obecném vzdělávání, tak i v odborném vzdělávání a přípravě,
5. s cílem podpořit CLIL by měli být učitelé a školitelé – zejména v oblasti odborného vzdělávání a přípravy – vedeni k získávání vysoce kvalitních jazykových znalostí a měli by mít přístup k vysoce kvalitním výukovým pomůckám,
6. pokud to je to možné a vhodné, měl by být na všech úrovních vzdělávání nabízen v rámci perspektivy celoživotního učení širší výběr jazyků, včetně méně používaných jazyků a jazyků sousedních zemí, a příslušné jazykové a kulturní instituce by rovněž měly poskytovat více informací o těchto jazycích a pomáhat s orientací v této problematice,

7. osvojení jazykových znalostí u lidí, zejména dětí, ze socioekonomicky znevýhodněných poměrů nebo z přistěhovaleckých či romských rodin, nebo u osob se zvláštními vzdělávacími potřebami, může přispět k zajištění lepšího sociálního začlenění a budoucího profesního rozvoje,
8. vysoce kvalitní výuka a studium jazyků – například specializovaného jazyka souvisejícího se zaměstnáním – jsou nezbytné pro internacionalizaci vysokoškolských institucí a zlepšování pracovního uplatnění absolventů,
9. vzhledem k současným demografickým trendům a k potřebě zajistit rovné příležitosti pro rostoucí procento starších občanů EU je rovněž důležité zajistit možnost celoživotního jazykového studia, a to i v pokročilém věku,

VYZÝVÁ ČLENSKÉ STÁTY, ABY

1. zintenzivnily úsilí o dosažení barcelonského cíle, například lepší nabídkou jazykové výuky, jejím zkvalitněním a zdůrazňováním jejího významu, a to jak v rámci obecného vzdělávání, odborného vzdělávání a přípravy a ve vysokoškolském studiu, tak i v kontextu celoživotního učení,
2. uznaly význam hodnocení výkonu ve výuce a studiu jazyků, které představuje důležitý aspekt procesu zajišťování kvality,
3. zlepšily počáteční a další odbornou přípravu učitelů jazyků a jazykovou přípravu učitelů jiných předmětů a zároveň zlepšily a usnadnily jejich mobilitu tím, že odstraní co nejvíce administrativních překážek,
4. podnítily inovační způsoby evropské spolupráce, experimentování a nové přístupy k výuce a studiu jazyků, jako je obsahově a jazykově integrované učení (včetně dvojjazyčných škol), příležitosti k mobilitě pro učení jazyka v prostředí, kde je běžně užíván, a případně širší využívání informačních a komunikačních technologií rovněž v tvůrčím prostředí vhodném pro jazykovou výuku,
5. pokud to je možné a vhodné, rozšířily výběr jazyků nabízených ve vzdělávání a odborné přípravě, a zároveň podporovaly výuku méně používaných jazyků a (zejména v pohraničních oblastech) jazyků sousedních zemí, aby usnadnily kulturní, sociální a ekonomické interakce v těchto oblastech,
6. případně zvážily zahrnutí kulturního rozměru do jazykových osnov jakožto důležité součásti budoucí studijní a profesní mobility,

7. podporovaly opatření zaměřená na pomoc jak dětem, tak dospělým osobám z rodin migrantů nebo romských rodin, aby se naučily úřední jazyk (nebo jazyky) hostitelské země a jazyk výuky, pokud je odlišný. Dále aby zvážily možnosti, jak dětem z těchto rodin umožnit udržet si a rozvíjet svůj mateřský jazyk,

8. hledaly možnosti uznání a ověření jazykových znalostí mateřského jazyka u dětí a dospělých z rodin migrantů,

9. vedly školy a instituce poskytující odborné i vysokoškolské vzdělávání k tomu, aby přijaly integrované přístupy k jazykové výuce a studiu jazyků,

10. podporovaly dialog mezi světem vzdělávání a světem práce lepším zohledněním jazykových potřeb trhu práce, a to nabízením pravidelného poradenství žákům a studentům během celé doby jejich vzdělávání a podporou studia jazyků na pracovišti,

11. zvážily možnosti partnerství veřejného a soukromého sektoru zaměřeného na zajištění získání jazykových znalostí vhodných pro trh práce, zejména v rámci přípravy na mobilitu a odborné stáže v zahraničí,

12. podporovaly prosazování iniciativ v oblasti studia jazyků a prostředí napomáhajících ke studiu jazyků,

VYZÝVÁ KOMISI, ABY

1. podporovala úsilí členských států v oblasti výuky a studia jazyků plným využíváním programů EU a evropských nástrojů v oblasti vzdělávání a odborné přípravy,
2. rozšířila práci na jazykové politice zahájenou během prvního pracovního cyklu „ET 2020“ v rámci tematické skupiny o jazykovém vzdělávání v raném věku, aby zahrnovala další úroveň vzdělávání (základní, nižší sekundární atd.), přičemž rovněž zvlášť zohlednila oblasti odborného vzdělávání a přípravy a vzdělávání dospělých,
3. zvážila předložení návrhu týkajícího se případné referenční úrovně jazykových znalostí s cílem podpořit stálé zlepšování jazykového vzdělávání, a to na základě výsledků evropského průzkumu jazykových znalostí, jenž má být zveřejněn v roce 2012, a v rámci dostupných zdrojů,
4. zahájila a šířila celoevropské studie a průzkumy o metodikách a nástrojích studia jazyků, zohlednila při tom kvalitativní aspekty a potřebu zabránit další administrativní zátěži a nákladům a zpřístupnila výsledky odborníkům a osobám s rozhodovací pravomocí na vnitrostátní úrovni,

5. podpořila a usnadnila výměnu informací o dostupných zdrojích pro studium jazyků a podpořila členské státy v praktickém využívání pokynů a nástrojů vypracovaných v rámci jazykové politiky EU,

6. i nadále podporovala Platformu podniků pro mnohojazyčnost a iniciativy tohoto typu vyvíjené příslušnými stranami,

A VYZÝVÁ ČLENSKÉ STÁTY A KOMISI, ABY

1. podpořily mobilitu za účelem studia jazyků, aby studujícím pomohly překonat počáteční jazykové překážky a motivovaly je k získání znalosti alespoň dvou cizích jazyků,

2. si navzájem vyměňovaly zkušenosti a osvědčené postupy s cílem zlepšit účinnost jazykového vzdělávání při zajišťování toho, aby byli mladí lidé vybaveni patřičnou kombinací jazykových znalostí a také schopností pokračovat v osvojování nových dovedností v souladu s budoucími potřebami a zájmy, například podporováním jazyků prostřednictvím stávajících a budoucích platforem a sítí pro učitele a školitele,

3. zdůraznily potřebu specifického jazykového obsahu pro profesní účely, zejména v oblasti odborného vzdělávání a přípravy a v rámci vysokoškolského vzdělávání, jako prostředku ke zvýšení mobility a zaměstnatelnosti,

4. dále vyvíjely nástroje – v rámci dostupných zdrojů a při minimalizaci administrativní zátěže – pro sledování pokroku v oblasti studia jazyků a shromažďovaly kvantitativní i kvalitativní údaje, aby tak určily nejúčinnější postupy a oblasti vyžadující zlepšení,

5. s ohledem na stávající osvědčené postupy prozkoumaly možnosti, jak posílit uznávání a ověřování jazykových znalostí získaných v rámci neformálního a informálního vzdělávání,

6. zvážily využití Společného evropského referenčního rámce pro jazyky (CEFR), vypracovaného v Radě Evropy, pro:

— podporu užších vazeb mezi CEFR a vnitrostátními a evropskými kvalifikačními rámci,

— rozšíření příležitostí k osvědčování jazykových znalostí získaných žáky a studenty na konci povinné školní docházky a ve vysokoškolském vzdělávání,

7. zajistily vazbu mezi kvalifikací získanou v rámci odborného vzdělávání a přípravy, která zahrnuje jazykové dovednosti, a CEFR, při patřičném využití zdrojů a zkušeností všech příslušných evropských institucí a zúčastněných stran, zejména Rady Evropy a jejího Evropského střediska pro moderní jazyky,

8. prostřednictvím programů EU v oblasti vzdělávání, odborné přípravy a mládeže pokračovaly v podpoře spolupráce mezi vzdělávacími institucemi, jakož i podpoře výměnných programů mezi žáky a studenty, včetně účastníků odborného vzdělávání a přípravy, aby jim napomohly zlepšit jazykové znalosti,

9. případně podporovaly na vnitrostátní úrovni i prostřednictvím evropské spolupráce přípravu materiálů pro studium a výuku méně používaných jazyků,

10. aniž jsou dotčena nadcházející jednání, zvážily možnost zahrnutí studia jazyků mezi prioritní oblasti v budoucí generaci programů EU v oblasti vzdělávání a odborné přípravy.

Závěry Rady o referenční úrovni mobility ve vzdělávání

(2011/C 372/08)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

S OHLEDEM NA

- usnesení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 14. prosince 2000 o akčním plánu mobility ⁽¹⁾,
- doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 10. července 2001 o mobilitě studentů, osob účastnících se odborné přípravy, dobrovolníků, učitelů a školitelů uvnitř Společenství ⁽²⁾,
- doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 18. prosince 2006 o nadnárodní mobilitě uvnitř Společenství pro účely všeobecného a odborného vzdělávání: Evropská charta kvality mobility ⁽³⁾,
- závěry Rady ze dne 25. května 2007 o uceleném rámci ukazatelů a kritérií pro sledování pokroku při plnění lisabonských cílů v oblasti vzdělávání a odborné přípravy ⁽⁴⁾,
- doporučení Rady ze dne 20. listopadu 2008 o mobilitě mladých dobrovolníků v rámci Evropské unie ⁽⁵⁾,
- závěry Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 21. listopadu 2008 týkající se mobility mladých lidí ⁽⁶⁾,
- závěry Rady ze dne 12. května 2009 o strategickém rámci evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy („ET 2020“) ⁽⁷⁾,
- usnesení Rady ze dne 27. listopadu 2009 o obnoveném rámci evropské spolupráce v oblasti mládeže (2010–2018) ⁽⁸⁾,
- závěry Rady ze dne 16. března 2010 o strategii Evropa 2020 ⁽⁹⁾,

- závěry Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 18. listopadu 2010 o prioritách posílené evropské spolupráce v oblasti odborného vzdělávání a přípravy na období let 2011–2020 ⁽¹⁰⁾,
- závěry Rady ze dne 19. listopadu 2010 o iniciativě *Mládež v pohybu* – integrovaném přístupu k výzvám, kterým čelí mládež ⁽¹¹⁾,
- závěry Rady ze dne 14. února 2011 o úloze vzdělávání a odborné přípravy při provádění strategie *Evropa 2020* ⁽¹²⁾,
- doporučení Rady ze dne 28. června 2011: *Mládež v pohybu* – podpora mobility mladých lidí ve vzdělávání ⁽¹³⁾,
- závěry Rady ze dne 28. listopadu 2011 o východním rozměru účasti a mobility mládeže,
- zpráva Komise určená Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 7. července 2011: přezkum programu celoživotního učení v polovině období ⁽¹⁴⁾.

A S OHLEDEM NA

výsledky konference předsednictví věnované mobilitě ve vzdělávání konané ve dnech 17. až 19. října 2011 v Sopotech.

PŘIPOMÍNÁJÍC, ŽE

obecně se má za to, že mobilita ve vzdělávání přispívá ke zlepšení zaměstnatelnosti mladých lidí prostřednictvím získání klíčových dovedností a kompetencí, včetně zejména jazykových kompetencí a mezikulturního porozumění, ale rovněž společenských a občanských dovedností, podnikání, dovedností požadovaných při řešení problémů a tvořivosti obecně. Kromě cenných zkušeností, jež poskytuje příslušným jednotlivcům, může mobilita ve vzdělávání napomoci rovněž zlepšení celkové kvality vzdělání, zejména prostřednictvím užší spolupráce mezi vzdělávacími institucemi. Dále může napomoci posílení pocitu evropské identity a evropského občanství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 371, 23.12.2000, s. 4.⁽²⁾ Úř. věst. L 215, 9.8.2001, s. 30.⁽³⁾ Úř. věst. L 394, 30.12.2006, s. 5.⁽⁴⁾ Úř. věst. C 311, 21.12.2007, s. 13.⁽⁵⁾ Úř. věst. C 319, 13.12.2008, s. 8.⁽⁶⁾ Úř. věst. C 320, 16.12.2008, s. 6.⁽⁷⁾ Úř. věst. C 119, 28.5.2009, s. 2.⁽⁸⁾ Úř. věst. C 311, 19.12.2009, s. 1.⁽⁹⁾ Dokument 7586/10.⁽¹⁰⁾ Úř. věst. C 324, 1.12.2010, s. 5.⁽¹¹⁾ Úř. věst. C 326, 3.12.2010, s. 9.⁽¹²⁾ Úř. věst. C 70, 4.3.2011, s. 1.⁽¹³⁾ Úř. věst. C 199, 7.7.2011, s. 1.⁽¹⁴⁾ Dokument 12668/11.

Zajištění co nejširšího přístupu k mobilitě pro všechny, včetně znevýhodněných skupin, a omezení přetrvávajících překážek mobility je proto jedním z hlavních strategických cílů politiky EU v oblasti vzdělávání a odborné přípravy.

BERE NA VĚDOMÍ

- výzvu Rady Komisi v rámci doporučení z roku 2006 týkajícího se Evropské charty kvality mobility, aby zlepšila nebo v úzké spolupráci s příslušnými orgány vypracovala statistické údaje o mobilitě pro účely všeobecného a odborného vzdělávání, a to z hlediska pohlaví ⁽¹⁵⁾,
- zprávu fóra odborníků na vysoké úrovni pro mobilitu z června roku 2008 a v ní obsažený návrh, aby mobilita ve vzdělávání byla příležitostí, kterou mají všichni mladí lidé v Evropě,
- cíl týkající se mobility ve vysokoškolském vzdělávání stanovený v rámci boloňského procesu na konferenci v Lovani / Louvain-la-Neuve v dubnu roku 2009,
- zelenou knihu Komise z července roku 2009 o podpoře mobility mladých lidí ve vzdělávání ⁽¹⁶⁾,
- komuniké ze zasedání v Bruggách z prosince roku 2010 a závěry Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě o prioritách posílené evropské spolupráce v oblasti odborného vzdělávání a přípravy na období let 2011–2020 ⁽¹⁷⁾, v nichž se stanoví, že evropské systémy odborného vzdělávání a přípravy by měly v roce 2020 poskytovat výrazně širší možnosti pro nadnárodní mobilitu,
- pracovní dokument útvarů Komise ze dne 24. května 2011 o vypracování referenčních úrovní týkajících se vzdělávání v zájmu zaměstnatelnosti a mobility ve vzdělávání ⁽¹⁸⁾,
- závěry Rady ze zasedání konaného ve dnech 28. a 29. listopadu 2011 o jazykových znalostech pro zlepšení mobility.

UZNÁVÁ, ŽE

- mobilita ve vzdělávání přispívá k osobnímu i profesionálnímu rozvoji mladých lidí a zlepšuje zaměstnatelnost a konkurenceschopnost, což bylo dokázáno nejen prostřednictvím programů EU v oblasti vzdělávání, odborné přípravy a mládeže, ale rovněž prostřednictvím řady mezinárodních kvalitativních studií v oblasti mobility ve vzdělávání,

— evropská referenční úroveň ⁽¹⁹⁾ mobility ve vzdělávání doplněná příslušnými ukazateli ⁽²⁰⁾ by mohla napomoci podpořit a sledovat pokrok členských států při plnění již dohodnutého ⁽²¹⁾ cíle, jímž je zvýšená mobilita, jakož i určit příklady osvědčených postupů a podpořit rozvoj iniciativ vzájemného učení,

- sběr údajů za účelem stanovení pokroku podle evropské referenční úrovně pro mobilitu ve vzdělávání by měl být prováděn v rámci mezi dostupných zdrojů,
- s cílem zohlednit odlišné situace v oblasti vzdělávání by tato referenční úroveň měla rozlišovat mezi dvěmi hlavními oblastmi: vysokoškolským vzděláváním a počátečním odborným vzděláváním a přípravou,
- je rovněž důležité doplnit každou referenční úroveň ukazatelem zahrnujícím všechny typy mobility ve vzdělávání, které jsou mladým lidem poskytovány, včetně mobility probíhající ve formálním i neformálním prostředí.

VYZÝVÁ ČLENSKÉ STÁTY, ABY

zohlednily odlišnou situaci v jednotlivých členských státech a

- 1) s ohledem na ustanovení doporučení Rady ze dne 28. června 2011 o podpoře mobility mladých lidí ve vzdělávání přijaly na vnitrostátní i na evropské úrovni opatření zaměřená na zvýšení mobility ve vzdělávání a na dosažení evropské referenční úrovně uvedené v příloze této poznámky;
- 2) na základě dostupných zdrojů a nástrojů a s minimálními administrativní zátěží a náklady zdokonalily sběr údajů o mobilitě ve vzdělávání v rámci všech cyklů vysokoškolského vzdělávání, počátečního odborného vzdělávání a přípravy, jakož i údajů o mobilitě ve vzdělávání u mladých lidí obecně, s cílem určit pokrok ve srovnání s evropskou referenční úrovní a ukazatelem uvedenými v příloze;
- 3) podporovaly provádění a používání programů a nástrojů EU určených k podpoře mobility ve vzdělávání a celoživotního učení, jako jsou mimo jiné Europass, pas mládeže, evropský rámec kvalifikací (EQF), evropský systém přenosu a akumulace kreditů (ECTS) a evropský systém kreditů pro odborné vzdělávání a přípravu (ECVET).

⁽¹⁹⁾ Jak je uvedeno ve strategickém rámci evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy z roku 2009, jedná se o referenční úroveň evropských průměrných výsledků, která by neměla být považována za konkrétní cíl, jehož mají jednotlivé země dosáhnout, nýbrž spíše za společný cíl a členské státy se vyzývají, aby k jeho dosažení přispěly (Úř. věst. C 119, 28.5.2009, s. 7).

⁽²⁰⁾ Budou stanoveny v rámci Evropského statistického systému.

⁽²¹⁾ Viz závěry Rady z listopadu roku 2008 týkající se mobility mladých lidí (viz poznámka pod čarou 6).

⁽¹⁵⁾ Viz poznámka pod čarou 3.

⁽¹⁶⁾ KOM(2009) 329 v konečném znění.

⁽¹⁷⁾ Viz poznámka pod čarou 10.

⁽¹⁸⁾ Dokument 10697/11 – SEK(2011) 670 v konečném znění.

VYZÝVÁ KOMISI, ABY

- 1) spolupracovala s členskými státy a podporovala je, zejména s pomocí Eurostatu, s cílem zlepšit v období do roku 2020 dostupnost příslušných ukazatelů a statistik. Měla by přitom co nejlépe využívat dostupné statistické údaje a průzkumy o domácnostech, a to za účelem minimalizace administrativní zátěže a nákladů;
- 2) posuzovala, zejména prostřednictvím pravidelných zpráv o pokroku, do jaké míry jsou plněny cíle mobility stanovené podle rámce „ET 2020“;
- 3) do konce roku 2015 podala Radě zprávu za účelem přezkumu a případně revize evropské referenční úrovně mobility ve vzdělávání stanovené v příloze.

A VYZÝVÁ ČLENSKÉ STÁTY, ABY S PODPOROU KOMISE

- 1) sledovaly pokrok a výsledky v oblasti přeshraniční mobility ve vzdělávání na vnitrostátní i evropské úrovni, a to i prostřednictvím sběru kvalitativních informací o příkladech osvědčených postupů, čímž se vytvoří základ pro fakticky podloženou tvorbu politik;
- 2) s ohledem na mobilitu ve vysokoškolském vzdělávání: při využití dostupných zdrojů a v úzké součinnosti s boloňským

procesem zdokonalily sběr údajů o mobilitě studentů (včetně kreditové i diplomové mobility) ve všech třech cyklech z administrativních i jiných zdrojů, zejména v okamžiku ukončení studia, s cílem stanovit pokrok podle referenční úrovně pro mobilitu uvedené v příloze (část I bod 1);

- 3) s ohledem na mobilitu ve vzdělávání v počátečním odborném vzdělávání a přípravě: co nejlépe využívaly dostupných průzkumů o domácnostech, a shromáždily tak údaje o mobilitě ve vzdělávání nezbytné k podpoře referenční úrovně uvedené v příloze (část I bod 2);
- 4) s ohledem na mobilitu ve vzdělávání u mladých lidí obecně: co nejlépe využívaly dostupných průzkumů o domácnostech, a shromáždily tak údaje nezbytné k vytvoření ukazatele pro celkovou formální a neformální mobilitu ve vzdělávání, včetně podrobného přehledu neformální mobility, s cílem doplnit souhrn ukazatelů EU v oblasti mládeže⁽²²⁾ a případně rozšířit referenční úroveň mobility ve vzdělávání tak, aby někdy v budoucnu zahrnovala mobilitu mládeže obecně (část II přílohy);
- 5) posoudily možnost využití dostupných průzkumů týkajících se učitelů ve všech úrovních vzdělávání za účelem vytvoření ukazatelů mobility vyučujících a případného rozšíření referenční úrovně mobility ve vzdělávání tak, aby někdy v budoucnu zahrnovala mobilitu vyučujících⁽²³⁾.

⁽²²⁾ Dokument 8320/11 – SEK(2011) 401 v konečném znění.

⁽²³⁾ Jak je uvedena ve strategickém rámci evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy z roku 2009 (viz poznámka pod čarou 7).

PŘÍLOHA

REFERENČNÍ ÚROVEŇ EVROPSKÝCH PRŮMĚRNÝCH VÝSLEDKŮ

(„evropská referenční úroveň“)

V OBLASTI MOBILITY VE VZDĚLÁVÁNÍ

Členské státy se v roce 2009 dohodly, že referenční úrovně evropských průměrných výsledků („evropské referenční úrovně“), jakožto nástroj ke sledování pokroku a k určování výzev, který současně přispívá k vytváření fakticky podložených politik, by měly podporovat cíle vymezené v závěrech Rady o strategickém rámci evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy⁽¹⁾, které členské státy přijaly dne 12. května 2009. V dané době bylo dosaženo dohody o pěti evropských referenčních úrovních a Komise byla požádána, aby předložila návrhy dalších referenčních úrovní, včetně úrovně mobility ve vzdělávání.

Poté, co přezkoumaly návrhy obsažené v pracovním dokumentu útvarů Komise ze dne 24. května 2011⁽²⁾, se členské státy rovněž dohodly na níže uvedené referenční úrovni mobility ve vzdělávání, která je rozdělena na dvě hlavní oblasti – vysokoškolským vzděláváním a počátečním odborným vzděláváním a přípravou. Evropská referenční úroveň mobility ve vzdělávání ve dvou níže uvedených oblastech doplňuje úrovně přijaté již v květnu roku 2009. Jako takové by měly být založeny výhradně na srovnatelných údajích a měly by zohledňovat odlišné situace jednotlivých členských států. Neměly by být považovány za konkrétní cíle, kterých by jednotlivé země měly do roku 2020 dosáhnout. Členské státy se spíše vyzývají k tomu, aby na základě vnitrostátních priorit a se zohledněním měnících se ekonomických podmínek zvážily, jakým způsobem a do jaké míry mohou přispět ke společnému dosažení evropské referenční úrovně v níže uvedených oblastech prostřednictvím vnitrostátních opatření.

Navíc je třeba vytvořit ukazatel pro mobilitu ve vzdělávání u mladých lidí obecně, a to v souvislosti s formálním i neformálním učením, s cílem rozšířit referenční úroveň mobility ve vzdělávání tak, aby někdy v budoucnu zahrnovala mobilitu ve vzdělávání u mladých lidí v jakékoli podobě.

Mobilita ve vzdělávání je definována jako fyzická mobilita a zohledňuje i mobilitu v rámci zemí celého světa.

I. REFERENČNÍ ÚROVEŇ MOBILITY VE VZDĚLÁVÁNÍ

1. *Mobilita ve vysokoškolském vzdělávání*

S cílem zvýšit účast vysokoškolských studentů na mobilitě ve vzdělávání:

V roce 2020 by mělo během studia v EU průměrně alespoň 20 % absolventů vysokých škol strávit určité období studiem či odbornou přípravou související s vysokoškolským vzděláváním (včetně pracovních stáží) v zahraničí, přičemž toto období by mělo odpovídat 15 kreditům na základě evropského systému přenosu a akumulace kreditů (ECTS) nebo trvat minimálně tři měsíce.

Kratší období lze zohlednit v zájmu stanovení vnitrostátních úrovní mobility, pokud je konkrétní členský stát uzná v rámci systému pro kvalitu mobility a budou-li zaznamenána odděleně.

Členské státy a Komise se za účelem zajištění kvality a souladu s boloňským procesem vyzývají, aby spolupracovaly s příslušnými boloňskými fóry s cílem stanovit jednotné limity pro počet kreditů na základě evropského systému přenosu a akumulace kreditů (ECTS) a minimální trvání studia.

Členské státy se vyzývají, aby zajistily plné uznávání studijních období v zahraničí.

2. *Mobilita v počátečním odborném vzdělání a přípravě*

S cílem zvýšit účast studentů počátečního odborného vzdělávání a přípravy na mobilitě ve vzdělávání:

V roce 2020 by mělo během studia v EU průměrně alespoň 6 % osob ve věku 18–34 let, které jsou absolventy počátečního odborného vzdělávání a přípravy, strávit určité období studiem či odbornou přípravou související s počátečním odborným vzděláváním (včetně pracovních stáží) v zahraničí, přičemž toto období by mělo trvat alespoň dva týdny⁽³⁾, nebo méně, je-li doloženo prostřednictvím Europassu.

⁽¹⁾ Viz poznámka pod čarou 7.

⁽²⁾ Dokument 10697/11.

⁽³⁾ = 10 pracovních dní.

Členské státy se za účelem zajištění kvality vyzývají, aby využívaly příslušných nástrojů, jako jsou Europass a systémy ECVET (evropský systém kreditů pro odborné vzdělávání a přípravu) a EQAVET (evropský referenční rámec pro zajišťování kvality v oblasti odborného vzdělávání a přípravy).

Tato referenční úroveň, včetně její definice a cílové hodnoty, by měla být v případě potřeby do konce roku 2015 přezkoumána nebo revidována.

II. UKAZATEL PRO MOBILITU VE VZDĚLÁVÁNÍ U MLADÝCH LIDÍ OBECNĚ

Jedná se o celkový ukazatel mobility ve vzdělávání, který umožňuje zaznamenat jakýkoli druh zkušenosti se vzděláváním v zahraničí, jehož se účastní mladí lidé. Vztahuje se na mobilitu ve vzdělávání jakéhokoliv trvání v rámci systémů formálního vzdělávání a odborné přípravy, a to na všech úrovních, jakož i na mobilitu ve vzdělávání v neformálním kontextu, včetně výměn mládeže nebo dobrovolné činnosti.

Závěry Rady o modernizaci vysokoškolského vzdělávání

(2011/C 372/09)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

VZHLEDEM K TĚMTO DŮVODŮM:

1. Systémy vysokoškolského vzdělávání plní klíčovou úlohu při formování znalostí, o něž se opírá rozvoj jedince i společnosti, a při podpoře aktivního občanství.
2. Ve strategii *Evropa 2020* pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, která byla přijata v červnu roku 2010 ⁽¹⁾, je stanoven konkrétní cíl, jímž je zlepšení úrovně vzdělání, zejména zvýšením podílu mladých lidí s úspěšně dokončeným terciárním nebo srovnatelným vzděláním na nejméně 40 % do roku 2020.
3. Boloňskou deklarací ze dne 19. června 1999 byl zahájen mezivládní proces, jehož cílem je vytvořit Evropský prostor vysokoškolského vzdělávání a jenž je aktivně podporován Evropskou unií; na zasedání ministrů, kteří jsou v zúčastněných zemích odpovědní za vysokoškolské vzdělávání, konaném v Lovani a v Louvain-la-Neuve ve dnech 28. a 29. dubna 2009, ministři vyzvali instituce poskytující vysokoškolské vzdělávání ⁽²⁾, aby v období do roku 2020 pokračovaly v modernizaci svých činností.
4. Směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 stanovila podmínky a pravidla pro přijímání státních příslušníků třetích zemí na území členských států na dobu delší než tři měsíce za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby ⁽³⁾.
5. Směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 stanovila podmínky pro přijímání výzkumných pracovníků ze třetích zemí do členských států na dobu delší než tři měsíce za účelem provedení výzkumného projektu na základě dohody o hostování uzavřené s výzkumnou organizací ⁽⁴⁾.
6. V usnesení Rady ze dne 23. listopadu 2007 o modernizaci univerzit v zájmu konkurenceschopnosti Evropy v globální znalostní ekonomice ⁽⁵⁾ byly členské státy vyzvány, aby podporovaly internacionalizaci institucí poskytující vysokoškolské vzdělávání zajišťováním kvality prostřednictvím nezávislého hodnocení a vzájemného hodnocení univerzit, dále posilováním mobility, prosazováním používání společných a dvojíých diplomů a usnadněním uznávání kvalifikací a započítávání dob studia.
7. V závěrech Rady ze dne 12. května 2009 o strategickém rámci evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy ⁽⁶⁾ bylo uvedeno, že v zájmu podpory úsilí členských států o modernizaci vysokoškolského vzdělávání a vytvoření Evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání by měla být cílem těsná součinnost s boloňským procesem, zejména v souvislosti s nástroji zajišťujícími kvalitu, uznávání kvalifikací, mobilitu a transparentnost.
8. V závěrech Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 26. listopadu 2009 o rozvoji úlohy vzdělávání v rámci plně fungujícího znalostního trojúhelníku ⁽⁷⁾ bylo poukázáno na potřebu dále reformovat struktury řízení a financování vysokých škol, které umožní větší nezávislost a odpovědnost, a usnadnit tak různorodější tok příjmů a efektivnější spolupráci s podnikatelským světem a vybavit vysoké školy, aby se mohly podílet na znalostním trojúhelníku v globálním měřítku.
9. V závěrech Rady ze dne 11. května 2010 o internacionalizaci vysokoškolského vzdělávání ⁽⁸⁾ byla Komise vyzvána, aby vypracovala strategii EU v oblasti mezinárodního vysokoškolského vzdělávání, která bude zaměřena na zvyšování soudržnosti a komplementarity stávajících iniciativ mezinárodní spolupráce na úrovni EU i na úrovni jednotlivých členských států a která bude nadále prosazovat přitažlivost evropského vysokoškolského vzdělávání, výzkumu a inovací rámci vnější činnosti EU.
10. V závěrech Rady ze dne 7. června 2010 s názvem „Nové dovednosti pro nová pracovní místa: další postup“ ⁽⁹⁾ byla vyzdvížena potřeba prosazovat růst podporující začlenění a pomáhat osobám všech věkových skupin předvídat a zvládat změny tím, že budou vybaveny vhodnými dovednostmi a kompetencemi.
11. V závěrech Rady ze dne 19. listopadu 2010 o iniciativě *Mládež v pohybu* ⁽¹⁰⁾ byla obsažena výzva k úsilí o zkvalitňování a zatraktivnění vzdělávání na všech úrovních, zvláště na úrovni vysokoškolského vzdělávání.

⁽¹⁾ Dokument EUCO 13/10.

⁽²⁾ S ohledem na jazykovou rozmanitost a na tradice a zvyklosti jednotlivých států tento pojem zahrnuje veškeré instituce terciárního vzdělávání, včetně univerzit, univerzit aplikovaných věd, technologických institutů, prestižních vysokých škol (*grandes écoles*), obchodních škol, technických škol, vysokých škol technického zaměření, vysokých škol neuniverzitního typu, odborných škol, polytechnik, akademií atd.

⁽³⁾ Úř. věst. L 375, 23.12.2004, s. 12.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 289, 3.11.2005, s. 15.

⁽⁵⁾ Dokument 16096/1/07 REV 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 119, 28.5.2009, s. 2.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 302, 12.12.2009, s. 3.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 135, 26.5.2010, s. 12.

⁽⁹⁾ Dokument 10841/10.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. C 326, 3.12.2010, s. 9.

12. V závěrech Rady ze dne 26. listopadu 2010 o Unii inovací pro Evropu ⁽¹⁾ byl zdůrazněn význam upřednostňování investic do vzdělávání, odborné přípravy a výzkumu a plného využívání intelektuálního kapitálu Evropy, aby byla zajištěna dlouhodobá konkurenceschopnost a růst.

13. Evropská rada v závěrech ze dne 4. února 2011 vyzvala k uplatňování strategického a integrovaného přístupu k podpoře inovací a plnému využití intelektuálního kapitálu Evropy, což přinese prospěch občanům, podnikům – zejména malým a středním podnikům – a výzkumným pracovníkům ⁽²⁾.

14. V závěrech Rady ze dne 14. února 2011 o úloze vzdělávání a odborné přípravy při provádění strategie *Evropa 2020* ⁽³⁾ bylo zdůrazněno, že instituce poskytující vysokoškolské vzdělávání by měly usilovat o zvyšování kvality a relevantnosti nabízených vzdělávacích kurzů, aby povzbudily širší okruh občanů k vysokoškolskému studiu, a že je třeba podporovat posílenou spolupráci mezi institucemi poskytujícími vysokoškolské vzdělávání, výzkumnými ústavami a podniky s cílem posílit znalostní trojúhelník jakožto základ pro inovativnější a tvořivější ekonomiku.

15. V závěrech Rady ze dne 19. května 2011 o rámci EU pro vnitrostátní strategie integrace Romů do roku 2020 ⁽⁴⁾ byly členské státy vyzvány, aby stanovily cíle, které by byly zaměřeny na to, aby byl v praxi zajištěn rovný přístup ke kvalitnímu vzdělávání, včetně vysokoškolského vzdělávání, a aby i nadále o plnění svých cílů usilovaly.

16. V závěrech Rady ze dne 31. května 2011 o rozvoji Evropského výzkumného prostoru (EVP) prostřednictvím skupin v oblasti EVP ⁽⁵⁾ bylo konstatováno, že by významný pokrok, jehož bylo dosaženo při zavádění Evropského výzkumného prostoru, měl vést k pokračování komplexního a strategického přístupu v zájmu plného využívání intelektuálního kapitálu Evropy.

17. V doporučení Rady ze dne 28. června 2011 s názvem „*Mládež v pohybu – podpora mobility mladých lidí ve vzdělávání*“ ⁽⁶⁾ bylo konstatováno, že mobilita ve vzdělávání může přispět k tomu, že systémy a instituce vzdělávání a odborné přípravy budou otevřenější, evropskéjší a více mezinárodní, přístupnější a efektivnější. Mobilita může rovněž posílit konkurenceschopnost Evropy tím, že pomáhá budovat společnost založenou na znalostech.

18. V závěrech ze dne 28. listopadu 2011 o referenční úrovni mobility ve vzdělávání Rada usiluje o zvýšení účasti vysokoškolských studentů na mobilitě ve vzdělávání a stanoví

kvantitativní a kvalitativní hranice pro měření období strávených v zahraničí v rámci studia či odborné přípravy souvisejících s vysokoškolským vzděláváním.

19. V Evropské unii existuje dlouholetá tradice spolupráce se třetími zeměmi vycházející ze souboru politik a nástrojů, v nichž vysokoškolské vzdělávání hraje stále významnější úlohu. Spolupráce v oblasti vysokoškolského vzdělávání zastává rovněž významné místo v rámci mnohostranné spolupráce, jakými jsou například Východní partnerství, Unie pro Středomoří nebo Severní dimenze a spolupráce se západním Balkánem.

S OHLEDEM NA

1. první ministerskou konferenci EVP na téma *Intelektuální kapitál – dopad z hlediska tvořivosti*, která se konala dne 20. července 2011 v Sopotech a v jejímž rámci byla zdůrazněna úloha, již univerzity plní v globalizovaném světě jakožto zdroje znalostí a inovativního myšlení, zejména s ohledem na strategické oblasti výzkumu zaměřené na řešení problémů současnosti;

2. konferenci uspořádanou předsednictvím o modernizaci vysokoškolského vzdělávání, která se konala ve dnech 24. a 25. října 2011 v Sopotech a na níž byla vyzdvížena potřeba modernizovat soustavy vysokoškolského vzdělávání, zejména tvář v tvář současným výzvám, jakými jsou například globální konkurence a demografické trendy,

VÍTÁ

sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 20. září 2011 nazvané *Podpora růstu a zaměstnanosti – plán modernizace evropských systémů vysokoškolského vzdělávání* ⁽⁷⁾.

UZNÁVÁ, ŽE

1. za současné ekonomické situace hraje vysokoškolské vzdělávání (včetně odborného vzdělávání a přípravy na terciární úrovni) díky své provázanosti s výzkumem a inovacemi klíčovou úlohu při zajišťování vysoce kvalifikovaného lidského kapitálu a při prosazování důležitého výzkumu, který Evropa potřebuje v úsilí o zabezpečení pracovních míst, hospodářský růst a prosperitu;

2. kvalifikace absolventů neodpovídají vždy potřebám trhu práce a společnosti. Zaměstnavatelé ve veřejném i soukromém sektoru stále častěji informují o nesouladu a obtížích při hledání vhodných osob pro vyvíjející se potřeby znalostní ekonomiky;

⁽¹⁾ Dokument 17165/10.

⁽²⁾ EUCO 2/11, s.6, bod 16.

⁽³⁾ Úř. věst. C 70, 4.3.2011, s. 1.

⁽⁴⁾ Dokument 10658/11.

⁽⁵⁾ Dokument 11032/11.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 199, 7.7.2011, s. 1.

⁽⁷⁾ Dokument 14198/11 + ADD 1.

3. Evropa potřebuje mnohem vyšší počet odborně připravených výzkumných pracovníků a výzkumných pracovníků s praxí v jiném než akademickém prostředí, a to rovněž v soukromém sektoru, aby evropské ekonomiky byly intenzivněji spjaty s výzkumem, a mohlo tak dojít k oživení inovací a k posílení konkurenceschopnosti;
 4. rozšíření účasti na vysokoškolském vzdělávání vyžaduje, aby se věnovala stále větší pozornost výzvám týkajícím se kvality a rozmanitosti;
 5. síla evropských institucí poskytujících vysokoškolské vzdělávání spočívá v jejich rozmanitosti, v poskytování vysoce kvalitního, udržitelného, relevantního vzdělávání a výzkumu a v propojení institucionální autonomie, odpovědnosti všech zúčastněných stran a schopnosti přizpůsobovat se měnícím se okolnostem. Kromě jejich dvojího tradičního poslání, jímž je výuka a výzkum, nabývá stále více na významu i poslání třetí, jímž je propojování institucí s podniky, mimo jiné i na regionální úrovni, a zahrnutí sociální odpovědnosti;
 6. potenciál evropských institucí poskytujících vysokoškolské vzdělávání, pokud jde o plnění jejich úlohy ve společnosti a o jejich přispění k prosperitě Evropy, je nicméně i nadále nedostatečně využíván: Evropa zaostává v celosvětovém konkurenčním boji o znalosti a nadané vědce, zatímco nově se rozvíjející ekonomiky rychle zvyšují investice do vysokoškolského vzdělávání;
 7. instituce poskytující vysokoškolské vzdělávání se zároveň příliš často snaží soutěžit v příliš mnoha oblastech, přičemž poměrně málo z nich dosahuje vynikající úrovně v konkrétních oborech, kde panuje silná celosvětová konkurence;
 8. uvnitř institucí poskytujících vysokoškolské vzdělávání se tudíž musí i nadále provádět reformy založené na volbě poslání těchto institucí podle typů intelektuálního kapitálu, který představují, a příležitostí, jak se vymezit ve vztahu k dalším institucím daného státu;
 9. k prosazování institucionální rozmanitosti v rámci vnitrostátních systémů vysokoškolského vzdělávání je nutné, aby tyto instituce byly autonomní: v zájmu prosazování vynikající úrovně v institucích poskytujících vysokoškolské vzdělávání je třeba úkoly a poslání jednotlivých institucí diverzifikovat,
- SOUHLASÍ S TÍM, ŽE
1. hlavní odpovědnost za uskutečnění a podporu reforem vysokoškolského vzdělávání nesou samotné členské státy a vzdělávací instituce; ovšem boloňský proces a následný rozvoj Evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání, program EU pro modernizaci systémů vysokoškolského vzdělávání a vytvoření Evropského výzkumného prostoru ukazují, že výzvy a nezbytná politická opatření překračují vnitrostátní hranice a že evropská spolupráce může představovat cenný přínos, pokud jde o financování podpory, empiricky podloženou analýzu politik a výměnu osvědčených postupů;
 2. jednou ze zásadních podmínek plného využívání evropského intelektuálního kapitálu je kvalita a přiměřenost vysokoškolského vzdělávání;
 3. kvalita vzdělávání a výzkumu je jednou z hlavních hnacích sil úspěšné modernizace systémů vysokoškolského vzdělávání v Evropě;
 4. posilování znalostního trojúhelníku tvořeného vzděláváním, výzkumem a inovacemi, je zásadní podmínkou pro umožnění toho, aby vysokoškolské vzdělávání přispívalo k tvorbě pracovních míst a k růstu, jakož pro reformu struktury řízení a financování vysokých škol a pro zvýšení jeho atraktivity v mezinárodním měřítku;
 5. rozvoj Evropského výzkumného prostoru zlepšuje komplementaritu mezi vnitrostátními systémy, čímž se zvyšuje nákladová efektivnost investic do výzkumu a dochází k intenzivnějším výměnám a spolupráci mezi institucemi součinnými v rámci znalostního trojúhelníku;
 6. mezinárodní mobilita studentů, výzkumných a dalších pracovníků, jež byla od vytvoření Evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání posílena, má pozitivní dopad na kvalitu a zasahuje do všech klíčových oblastí reforem, může však také představovat výzvu pro ty vzdělávací systémy, jež přijímají studenty ve výrazně vysokých počtech, nebo pro země ohrožené „odlivem mozků“, v jehož důsledku řada talentovaných osob odchází studovat do zahraničí, kde se poté i usadí;
 7. přilákání nejlepších studentů, akademických a výzkumných pracovníků ze zemí nepatřících do EU a vytvoření nových forem přeshraniční spolupráce jsou klíčovými podmínkami k tomu, aby se atraktivita Evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání a Evropského výzkumného prostoru v globální soutěži o znalosti a nadané vědce zvýšila;
 8. pokud jde o zvyšování kvality a relevantnosti vysokoškolského vzdělávání, je velice důležité do přípravy a realizace programů zapojit zaměstnavatele a další zainteresované subjekty;
 9. základem pro udržitelné vysokoškolské vzdělávání by měly zůstat veřejné investice podporované dalšími finančními zdroji, a to zejména s ohledem na současnou finanční krizi v Evropě,

VYZÝVÁ TUDÍŽ ČLENSKÉ STÁTY, ABY S INSTITUCEMI POSKYTUJÍCÍMI VYSOKOŠKOLSKÉ VZDĚLÁVÁNÍ A SE VŠEMI PŘÍSLUŠNÝMI ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI – PŘI ZACHOVÁNÍ JEJICH AUTONOMIE A V SOULADU SE SVÝMI VNITROSTÁTNÍMI POSTUPY – SPOLUPRACOVALY NA:

1. zintenzivnění úsilí o zvýšení úrovně dosaženého vysokoškolského vzdělání, aby bylo dosaženo hlavního cíle strategie Evropa 2020, jímž je dosáhnout v EU úrovně 40 % osob ve věku 30 až 34 let s ukončeným terciárním nebo podobným vzděláváním, a to s přihlédnutím k odhadu, podle něhož do roku 2020 bude 35 % všech pracovních míst v EU vyžadovat vysokou kvalifikaci⁽¹⁾;
2. rozvinutí jasných plánů přechodu od odborného vzdělávání a jiných druhů vzdělávání ke vzdělávání vysokoškolskému, a vypracování mechanismů pro uznávání předchozího vzdělání a zkušeností získaných mimo rámec formálního vzdělávání a odborné přípravy, zejména prostřednictvím řešení výzev souvisejících se zaváděním a používáním vnitrostátních rámců kvalifikací souvisejících s evropským rámcem kvalifikací;
3. podpoře systematické tvorby účinných strategií s cílem zajistit přístup znevýhodněným a nedostatečně zastoupeným skupinám, a to zejména prostřednictvím důkladnější osvěty a poskytování transparentnějších informací o možnostech a výsledcích vzdělávání, jakož i lepšího poradenství v zájmu zajištění správné volby studijního oboru;
4. prohloubení úsilí o minimalizaci míry předčasného ukončování vysokoškolského studia, a to zvýšením kvality, relevance a přitažlivosti nabízených kurzů, zejména prostřednictvím podpory učení vycházejícího z potřeb studentů a zajištění vhodné pomoci, vedení a poradenství po přijetí ke studiu;
5. zajištění toho, aby se cílená finanční podpora dostala potenciálním studentům z prostředí s nižšími příjmy;
6. podpoře využívání odhadů dovedností a růstu a údajů o zaměstnávání absolventů (včetně sledování toho, jak se absolventům podařilo v zaměstnání uplatnit) při přípravě, průběhu a hodnocení studijních programů, a povzbuzování k větší flexibilitě při přípravě studijních programů včetně možností mezioborového vzdělávání, aby se zlepšila zaměstnatelnost absolventů;
7. podpoře přijímání přístupů k výuce a učení, jež vycházejí z potřeb studentů, přičemž je třeba přihlížet k rozmanitosti potřeb jednotlivých studentů a prosazovat větší rozmanitost způsobů studia, mimo jiné účinným využíváním informačních a komunikačních technologií;
8. motivaci institucí poskytujících vysokoškolské vzdělávání, aby investovaly do nepřetržitého profesního rozvoje svých zaměstnanců a odměňovaly vynikající kvalitu ve výuce;
9. boji proti stereotypům a na odstraňování překážek, s nimiž se dosud potýkají ženy usilující o dosažení nejvyšších úrovních postgraduálního vzdělání a výzkumu, zejména v určitých oborech a ve vedoucích pozicích, a v zájmu mobilizace nevyužitých talentů;
10. případném a vhodném propojování vnitrostátního financování doktorských programů a zásad pro inovativní doktorské programy⁽²⁾ a podpoře tvorby kariérních příležitostí pro výzkumné pracovníky;
11. podněcování rozvoje podnikavosti a tvůrčích a inovačních dovedností ve všech oborech a v rámci všech cyklů studia a prosazování inovací v oblasti vysokoškolského vzdělávání prostřednictvím interaktivnějšího vzdělávacího prostředí a posílení infrastruktury pro předávání znalostí;
12. případném posílení úlohy mezioborového výzkumu v rámci institucí poskytujících vysokoškolské vzdělávání, jakož i na zlepšování vzájemných vazeb mezi vysokoškolským vzděláváním a výzkumem, a to v zájmu účinnějšího fungování znalostního trojúhelníku;
13. kromě podpory výzkumného a vzdělávacího poslání vysokoškolského vzdělávání rovněž na podpoře dalšího rozvoje třetího typu aktivit, jako je sdílení znalostí a inovací, zapojení komunity, celoživotní učení a význam pro regionální a místní rozvoj;
14. podpoře partnerství a spolupráce s podniky, například prostřednictvím struktur odměňování, studijních a pracovních stáží, pobídek pro multidisciplinární spolupráci a spolupráci mezi jednotlivými organizacemi a omezení regulativních a administrativních překážek bránících partnerství mezi institucemi poskytujícími vysokoškolské vzdělávání a dalšími veřejnými a soukromými subjekty. Účinného předávání znalostí trhu a v této souvislosti i návaznosti mezi základním a aplikovaným výzkumem je možno dosáhnout uplatňováním veřejných politik, které posílí partnerství napříč širokým spektrem subjektů;
15. posilování vazeb mezi institucemi poskytujícími vysokoškolské vzdělávání, zaměstnavateli a institucemi trhu práce, aby byly ve studijních programech více zohledňovány potřeby trhu práce, aby dovednosti lépe odpovídaly potřebám místům a aby se rozvíjely aktivní politiky trhu práce zaměřené na podporu zaměstnávání absolventů;
16. posílení kvality prostřednictvím mobility a přeshraniční spolupráce, mimo jiné:
 - a) případným systematictějším začleněním mobility ve vzdělávání do vzdělávacích programů a zajištěním účinného uznávání kreditů získaných v zahraničí prostřednictvím účinného využívání transparentních nástrojů, jakými jsou například evropský systém přenosu a akumulace kreditů, dodatek k diplomu, zajišťování kvality a evropský rámec kvalifikací;

⁽¹⁾ Zpráva Evropského střediska pro rozvoj odborného vzdělávání (Cedefop), 2010.

⁽²⁾ Zpráva, kterou řídicí skupina pro lidské zdroje a mobilitu v rámci Evropského výzkumného prostoru přijala v květnu a finalizovala dne 27. června 2011.

- b) odstraněním zbytečných překážek bránících v přechodu na jinou instituci mezi bakalářskou a magisterskou úrovní studia nebo bránících přeshraniční spolupráci a výměnám;
 - c) zlepšováním přístupu, podmínek zaměstnanosti a možností postupu pro studenty, výzkumné pracovníky a učitele ze zemí mimo EU, kromě jiného i případným odstraněním administrativních překážek, jež působí potíže při získávání víz;
 - d) zabezpečením toho, aby systémy zajišťování kvality odpovídajícím způsobem zahrnovaly vzdělávání poskytované na základě franšizové smlouvy;
 - e) podporou širší institucionální spolupráce, mimo jiné vývojem kurzů vedoucích ke dvojitému a společným diplomům.
17. povzbuzování k pružnějším systémům správy a financování v institucích poskytujících vysokoškolské vzdělávání, včetně mechanismů spojených s výkonností a konkurencí, jakož i na prosazování profesionalizace vnitřního řízení;
18. usnadnění přístupu k alternativním zdrojům financování, včetně případného využívání veřejných zdrojů k získání soukromých a jiných veřejných investic,
- d) vytvořením odborné skupiny na vysoké úrovni pro analýzu hlavních témat pro modernizaci vysokoškolského vzdělávání, počínaje prosazováním vynikající kvality ve výuce, s cílem podat zprávu v roce 2013;
2. usnadnit zlepšování mobility v učení posilováním evropského systému přenosu a akumulace kreditů a mechanismů zajišťování kvality s cílem zlepšit uznávání;
3. navrhnout – aniž by tím byla dotčena nadcházející jednání o budoucím programu EU v oblasti vzdělávání, odborné přípravy a mládeže – systém „Erasmus Masters Degree Mobility“, jehož cílem bude podporovat mobilitu, excelenci a přístup k dostupným finančním prostředkům pro studenty absolvující magisterské studium v jiném členském státě, bez ohledu na sociální prostředí, z něhož pocházejí;
4. podpořit analýzu toků mobility a vývoje v oblasti vzdělávání poskytovaného na základě franšizové smlouvy;
5. spolu s členskými státy prosazovat soudržný rozvoj Evropského výzkumného prostoru a Evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání a snažit se posilovat součinnost mezi EU a boloňským procesem, mimo jiné i uplatňováním programu v oblasti vzdělávání a odborné přípravy pro období po roce 2013, s cílem přispět k dosažení 20 % cíle v oblasti mobility stanoveného v rámci boloňského procesu a EU;

VÍTA ZÁMĚR KOMISE

1. podporovat členské státy v jejich úsilí o reformu systémů vysokoškolského vzdělávání za plného využití programů EU v oblasti vzdělávání a odborné přípravy a prostřednictvím zlepšení empirické základny, podrobné analýzy a větší transparentnosti, mimo jiné:
- a) vytvořením – na základě konzultací s důležitými aktéry – nezávislého a transparentního nástroje pro klasifikaci institucí poskytujících vysokoškolské vzdělávání zaměřeného na výkonnost (U-Multirank), v němž se zohlední specifická systémů vysokoškolského vzdělávání jednotlivých států a přihledne k rozmanitosti institucí poskytujících vysokoškolské vzdělávání v Evropě a který rovněž uživatelům umožní vytvářet individualizované mnohostranné klasifikace;
 - b) dalším rozvíjením lepší informovanosti o vysokoškolském vzdělávání a trhu práce, zejména zlepšováním údajů o mobilitě v evropském vysokoškolském vzdělávání a o výsledcích v oblasti zaměstnanosti (při využití dostupných zdrojů a minimalizaci administrativní zátěže), a poskytováním specifického poradenství ohledně zvyšování základních a průřezových dovedností a překonávání nesouladů v dovednostech;
 - c) analyzováním dopadu různých metod financování na diverzifikaci, účinnost a spravedlnost systémů vysokoškolského vzdělávání i na mobilitu studentů;
- 6. i nadále rozvíjet Evropský inovační a technologický institut (EIT), a to přijetím návrhu nového strategického programu inovací, v němž bude vymezena budoucnost EIT, jeho priority a návrhy na vytvoření nových znalostních a inovačních komunit, zejména v zájmu posílení inovačního potenciálu institucí poskytujících vysokoškolské vzdělávání v rámci spolupráce s podniky;
 - 7. podporovat uplatňování otevřených a transparentních postupů nábory pracovníků a napomáhat přeshraniční a meziodvětvové mobilitě výzkumných pracovníků, a to prostřednictvím prosazování evropského rámce pro profesní dráhu výzkumných pracovníků a evropské iniciativy EURAXESS – *Mobilita výzkumných pracovníků* ⁽¹⁾;
 - 8. v rámci akcí Marie Curie posilovat programy mobility zaměřené na doktorandy, včetně podpory jejich opětovného začlenění, a prosazovat plán evropského doktorského programu v oblasti průmyslu s cílem podporovat aplikovaný výzkum;
 - 9. navrhnout rámec kvality stáží, který pomůže studentům a absolventům získat praktické znalosti, jež jsou nezbytné pro zaměstnání, a nalézt více stáží v lepší kvalitě;
- ⁽¹⁾ Zpráva, kterou řídící skupina pro lidské zdroje a mobilitu v rámci Evropského výzkumného prostoru přijala v květnu a finalizovala dne 21. července 2011.

-
10. propagovat EU jako místo vhodné pro studium a výzkum pro největší talenty z celého světa, při uznání rozmanitosti jednotlivých institucí poskytujících vysokoškolské vzdělávání, a rozvíjet vztahy v oblasti vysokoškolského vzdělávání s partnery mimo Unii s cílem posílit vnitrostátní systémy vysokoškolského vzdělávání, politický dialog, mobilitu a uznávání akademických titulů, a to i prostřednictvím strategie pro rozšíření, evropské politiky sousedství, Východního partnerství, evropsko-středomořského partnerství, spolupráce se západním Balkánem, globálního přístupu k migraci a Boloňského politického fóra;
11. vypracovat strategii EU v oblasti mezinárodního vysokoškolského vzdělávání zaměřenou na lepší plnění výše uvedených cílů, zvyšování informovanosti a viditelnosti v mezinárodním měřítku, jakož i na spolupráci s partnery s cílem upevňovat vzájemné vztahy a přispívat k budování kapacit v oblasti vysokoškolského vzdělávání;
12. posilovat dlouhodobý dopad financování EU na modernizaci vysokoškolského vzdělávání zlepšením doplňkovosti různých nástrojů financování, zejména budoucích programů EU v oblasti vzdělávání, odborné přípravy a mládeže, rámcového programu pro výzkum a inovace *Horizont 2020* a nástrojů evropské politiky soudržnosti.
-

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS